

de facto legal

Д-р Таня Бузева:

Мислим заедно с клиента

Петвалентни
обвинения

Белене - гела
и пак гела

Справедливостта
в храма на
българското право

Юбилей на
българска
кантора

Издава „Юридическа
енциклопедия” ООД

Редакционен екип:

Васил Чобанов

Лилия Христовска

Елена Енчева

Красимир Цолов

Печат

ЦИАН ЕООД София

ул. ”Киро Тулешков” № 3

cyau@abv.bg

URL: www.defactolegal.bg

www.defakto.bg

Имейл: office@defakto.bg

Моб: 0888 676 641

Моб: 0888 409 683

За абонамент на office@defakto.bg

Обща годишна

цена 120 лв. (с ДДС)

Абонатите получават

отстъпки при

публикуване на свой

фирмен профил

или банер за услуги

Кат. номер: 428 ДОБИ ПРЕС ООД

Съдържание:

За трети път съдии излязоха
на протест пред ВСС

Нуждаем се комплексна
законодателна инициатива за
ограничаване на имотните измами

Има ли значение дали
работя по трудов или по
граждански договор?

За
неползваните
дни от
платения
годишен
отпуск за
2016 г.

Кога министър Ненчев
разбра, че е реформатор?

Петвалентни обвинения

Трима бивши министри на
прицел заради АЕЦ „Белене”. И?

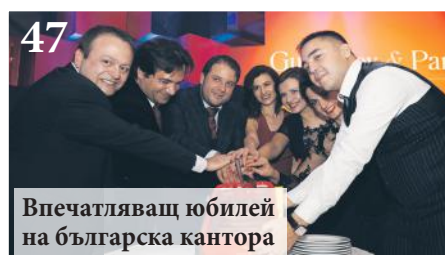
Ще пита ли прокуратурата кой нареди
джиповете на горското да идат в НСО?

Д-р Тания Бузева:
Мислим заедно
с клиента

Справедливостта
в храма на
българското право*

Впечатляващ юбилей
на българска кантора

За трети път съдии излязоха на протест пред ВСС

Съдебната реформа е имитация, истинската не е започвала. Ако се решат проблемите на СРС, ще се решат проблемите на една трета от правораздаването в България, заяви заместник-председателя на Софийския районен съд съдия Райна Мартинова, в деня когато съдиите за трети път бяха пред прозорците на ВСС.

Председателят на Софийския районен съд Методи Лалов заедно с цялото ръководство на най-натовадения съд в страната обяви оставка часове преди протеста на съдиите пред Висшия съдебен съвет.

Причината бе безпринципната политика на кадровиците спрямо проблемите на съда и натискът, който оказват с безбройни проверки на съдийската независимост. Председателят на СРС, съдия Лалов показва съобщение по Viber на представляващият ВСС Узунов с ултимативно съдържание. „Методи, не изваждай хората на улицата. Считам, че това не е твое решение“!

Не може някой да размахва пръст на Софийския районен съд, гневно заяви Лалов. Той (Узунов) си мисли, че някой може да внуши на българските съдии да протестират или не, коментира още той. Решението за протеста е единодушно взето от състава на СРС, добави председателят на съда.

По думите му, всичко което СРС е получил идвало след натиск от негова страна. Говорят за 15 млн. лева, да-

дени на СРС, но те са дадени от правителството, аз седях на масата на преговорите, от страна на ВСС нямаше никаква подкрепа, категоричен бе шефът на съда.

Той добави, че СРС не е привилигирован съд и това си личи от постоянните проверки, на които е подложен. В такава обстановка няма как да се работи нормално, каза Лалов.

Тази оставка е повод за ВСС да назначи по-неподходящи хора начело на СРС, коментира новината за оставката на Методи Лалов и заместниците му доц. Кристиян Таков по Нова тв. Сегашният ВСС е пример за тотална безпринципност и двоен аршин при назначаване на хора, каза той. И припомни: Преди години ставаше дума за Нели Куцова, чиито избор предумишлено бе провален два пъти. Наскоро не

Методи Лалов

Райна Мартинова

се състоя избор за преподавател в Националния институт по правосъдие на съдия Петко Петков, който бе класиран на първо място от комисия, след проведен конкурс, като бе предпочетен вторият класиран с над 20 точки по-нисък резултат. Единствено отново по политически съображения Мирослава Тодорова е поредният погнат съдия. Аз не заставам в нейна защита, вероятно има някакви забавяния и грехове, за които я гонят. Но тя ли е единственият съдия, който има забавени дела? Нито един прокурор ли няма забавени преписки, че биват гонени само съдии?! Тоест, двойният стандарт и видимото политически обусловено преследване, дискредитира ВСС.

Гонят се личности, за да бъдат уплашени цели съсловия, бе изводът на юриста и университетски преподавател.

Явно, че въпреки разделението на ВСС на съдийска и прокурорска колегии, в мнозинството си е под контрола на главна прокуратура, специално на Сотир Цацаров. Всеки може да събере две и две и когато от една поредица последователни и безумни действия следва едно и също, няма какво да се чудим какво ли е пък то. Най-вероятното е вярното, коментира доц. Кристиян Таков.

*Нотариус Димитър Танев, Председател на
Съвета на Нотариусите на Нотариалната Камара*

Нуждаем се комплексна законодателна инициатива за ограничаване на имотните измами

4

От години вече никой не нарича вашата професия частен нотариус – какво се случи и какво означава това?

Гражданите свързват професи-

ята на нотариуса с възможността той самостоятелно да носи отговорност, да ги консултира, да им съдейства и да не чакат на опашки. Всъщност първият закон уреж-

дащ статута на нотариусите (Закон за нотариусите и околийските съдии които извършват нотариални дела) е в сила от 14.03.1885 г. и до септември 1998 г., нотариусът в

България винаги е бил държавен служител. Малко са хората, които си спомнят за държавния нотариат. Тогава и условията на работа бяха различни. Преди 25 години например, във София имаше около осем нотариуса и с нотариални актове се занимаваха трийсетина колеги адвокати, които рядко допускаха грешки, взаимно се обучавахме, а доверието между адвокат и нотариус беше неотменимо.

Каква е ролята на държавата и има ли достатъчен контрол на работата, архивите и книгите на нотариусите?

Съгласно Закона за нотариусите и нотариалната дейност, контролът върху нотариалната дейност е единствено във лицето на Министерство на правосъдието. Тук е разликата с адвокатурата, която е самоконтролираща се организация, докато при нас обратно, контролът е само външен и държавата го упражнява чрез Министерство на правосъдието. В Нотариалната камара има тридесет и осем инспектор - нотариуси, като за миналата година сме имали осемдесет и две жалби, голямата част от които са за спорове за материални права, които са от компетентността на съда. Мога да кажа, че ние се гордеем с малкия брой жалби, те са така да се каже „шепа пясък в машината“.

Как българските нотариуси ще решат приложението на принципа на непрекъснатостта на вписванията свързани с компрометирането на правната сигурност?

Непрекъснатостта на вписванията е принцип без спазването на който се компрометира правната сигурност. За съжаление сега той

не се дискутира, въобще. Липсва един комплексен подход, за защита на правото на собственост част от която дейност е публичността на всички актове носещи вещно-правна промяна. Като нотариуси ние сме длъжни да спаваме разпоредбите на ГПК, а именно императивното изискване, че ако документа за собственост на пра-

съдържанието на акта и понякога ни отказват такова вписване. Според мен доколкото е изначално допустимо един правилник да определя съдържанието на актовете, тази допустимост следва да се преценява към момента, когато е създаден документа. Например нито един от десетките хиляди договори сключени по отменената

Наредба за държавните имоти, не отговаря по съдържание на изискванията на ПВ, а е целесъобразно да се вписват тези договори.

Вие – нотариусите често сте в ролята и на правни съветници. Какви са последиците при недостатъчна индивидуализация на един имот в предварителния договор, за да няма съмнения за действителната воля на страните и спорове при сключването на окончателния договор

Индивидуализацията на имота винаги трябва да е съотнесена с определени актуални писмени доказателства. Границите отграничават една вещ от друга, ако те не са поне определяеми не може да съществува самото право на собственост.

Да вземем например възстановяването по ЗСПЗЗ. На практика огромна част от лицата и техните наследодатели, на които се възстанови правото на собственост не са били собственици към момента на внасяне на земите в ТКЗС. Хората не са притежавали необходимите документи легитимиращи ги за собственици към онзи момент, като нотариални актове, съдебни решения, вписани предварителни договори и т.н. Съществували са само някакви неясни, недокумен-

Снимка с Рихард Бок, Зам председател на Германската нотариална камара, на конгреса на Международния съюз на нотариата (Париж- Франция, 2016 г.)

водателя не е вписан, нотариалният акт не се издава докато този документ не бъде вписан. Неспазването на тази разпоредба, обаче не води до нищожност на удостоверенията. На практика може би единствено ние нотариусите защитавайки интересите на страните при конкретните сделки и се стремим да впишем всички актове, когато това е възможно. Проблемът обаче е във Правилника за вписване, който въвежда твърде много формални изисквания към

тирани фактически отношения, когато са обработвали земята. Възстановяването на земеделските земи с възстановими стари граници е една законова фикция, защото тези граници на практика са неопределяеми към настоящия момент. Планът за земеразделяне всъщност привнася граници и създава недвижимите вещи към, които се привързват като собственици определени лица с права, така както са визирани в ЗСПЗЗ.

Ролята на нотариуса е да тълкува документите съобразно нормативните актове и задължителната съдебна практика, за да възпрепятства един съдебен спор. Така например при една кадастрална скица, в която не е отразена разделната собственост, вследствие неприложен регулационен план е една тлееща възможност за правен спор. Нотариусът е именно лицето, например което ще установи съсобственост върху един поземлен имот, която не е отразена в кадастралната скица и която генерира в себе си многобройни съдебни спорове в бъдеще, при един договор за суперфиция например.

Господстващата съдебна прак-

тика определя, че при иск за собственост за реална част от поземлен имот, когато имаме неправилно заснемане в кадастралния план или в кадастралната карта като част от съседен имот може да се стигне до съдебно изследване наличието на грешка в одобрената кадастрална карта. Как нотариусът може да помогне да се стигне до обективната истина при един толкова сложен спор?

Поземленият имот по дефиниция на Закон за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) е част от земната повърхност с граници съобразно правото на собственост. Към момента на влизане в сила на четвъртия за страната закон относно кадастъра, деветдесет и три процента от територията на страната е обезпечена с кадастрални карти, и само за деветстотин деветдесет и осем малки селца и махали липсват кадастрални данни.

Наместо единната система на кадастъра и имотния регистър да се създаде с обединяване на данни по съществуващите актове инкорпориращи в себе си вещни права, през 2001 г. се започна систематично презамеряване на границите, без да е налице правен спор. Не

знам да има друга страна с документиран граници, в която отново да се извършва презамеряване и да се иска повторно обявяване на актовете на собствениците, след като вписването у нас е задължително още от 1927 г. ЗКИР въведе необяснимо, като обекти на кадастъра сградите и обектите в сградите, за разлика от всичко останали европейски страни, където обект на кадастъра е единствено земята и техническата инфраструктура. За усвояване на един заем от Световната Банка някъде около далечната 2000 г., под абстрактния предлог да се увеличи правната сигурност (без конкретни мотиви) в България започна повсеместно презамеряване на имоти с отдавна документиран граници. Точността на кадастралната карта би трябвало да е свързана с геодезически измервания и изчисления, само ако до този момент това не е било установено с влязъл в сила административен акт.

В свое Тълкувателно решение ОС на ВКС от февруари 2016 г. провъзгласи една даденост, а именно, че кадастралните карти по ЗКИР имат само декларативно действие, от тях не произтичат промени във вещно правния статут на имотите.

Всъщност кадастъра няма отчуждително действие както отмененият ЗТСУ, например при създаване и изменение на дворищно регулационните планове. Правната логика изисква при неправилно отразяване в кадастралния план да се изследва собствеността и без да се

Председателят на Съвета на Нотариусите на Нотариалната Камара стана Нотариус номер 1. Нотариус Танев спечели в конкуренция с Бинка Кирова, Камен Каменов, Красимир Анадолиев и Светла Бошнакова.

Сабя от 19
век, подарък
от приятели.

още в чл. 10 от първия Закон за кадастъра през 1908 г.

Какви са последните стъпки на Нотариалната камара за ограничаване рисковете от нова вълна имотни измами, при положение, че всеки може да отиде в Агенцията по вписванията и да получи незаверен препис от нотариален акт за всеки един имот.

Достъпа до заверените преписи от Агенция по вписвания а и до копията, трябва да бъде ограничен до лица с доказан правен интерес, както е навсякъде в Европа. Всъщност и самите справки до информационната система, трябва да са ограничени по същия начин. Опитайте се да направите справка до имотния регистър в Германия или Франция за когото и да е, за да се убедите, че това е мисия невъзможна.

Трябва да поздравим Изпълнителния директор на Агенция по вписвания - Елена Маркова и Ръководителя на съдиите по вписвания в гр. София - Садифе Мехмедова, за това че успяха да съкратят драстично времето за получаване на вписаните документи. Забавянето на вписването в София, като един важен детайл по нейното финализиране водеше до определено напрежение в страните по сделката.

Пълното ограничаване на имотните измами е възможно, но е въпрос на комплексна законодателна уредба свързана впоследствие с изграждането на информационни системи. Софтуерът трябва да е продължение на правото, а не обратното, за да не се повтори печалния опит с ИКАР. Възпирането на имотните измами на сто процента, не може да стане от веднъж, а в резултат на множество реализирани правно - технически процедури.

Както казва великият Алберт Айнщайн: „Зная защо има толкова много хора, които обичат да цепят дърва. В тази дейност те незабавно виждат резултатите.“

извършват административните процедури по поправяне на непълноти и грешки в одобрената кадастрална карта. Правоспособните лица по смисъла на ЗКИР не изследват регулационните планове, не констатира дали има трансформация на регулационните линии в имотни граници, за да е налице приложена регулация.

ЗКИР винаги е дефинирал, че парцел с приложена регулация е поземлен имот. Всеки правоприлагащ юрист, занимаващ се с вещно право знае, че по-голяма част от кадастралните карти обхващащи урбанизираните територии, са грешни. Грешките не се отнасят за допустимата разлика при

замерването съгласно Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, а за систематично неотразяване на документираните права на собствениците. Тези права са инкорпорирани в документите за собственост и в действащите регулационни планове, които са имали отчуждително действие, и са предмет на анализ, а не на по-редно презамерване.

Всъщност Решението на ВКС е една проекция на принципа, че споровете на границите около собствеността се разглеждат винаги по съдебен ред, а не от службите на кадастъра, провъзгласена

Има ли значение дали работя по трудов или по граждански договор?

Тодор Капитанов, юрист

Има голямо значение какъв договор ще сключите. Със сключването на трудов договор възниква трудово правоотношение, което ти дава много повече права – имаш право на платени отпуски, установено работно време, завишено заплащане за нощен и извънреден труд, обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение, а след прекратяването му – можеш да получаващ обезщетение за безработица.

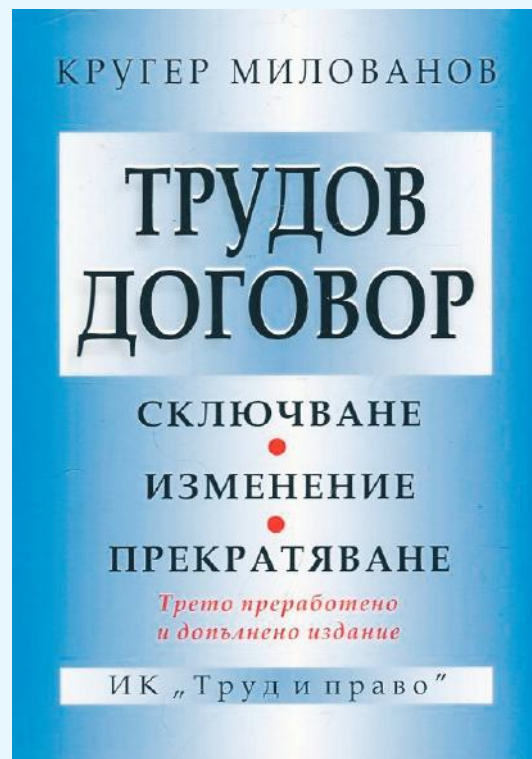
Самият закон не допуска за определени дейности да се сключва граждански договор. Някои работодатели се опитват да прикриват трудови правоотношения като сключват граждански договори, но това можеш да им коства парична санкция от Инспекцията по труда.

Трудово правоотношение е на-

лице, когато предметът на договора е постигане не на определен резултат (ушиване на дреха, поставяне на плочки и др.), а предоставяне на работна сила т.е. самото полагане на труд.

При трудов договор работникът или служителът има фиксирано работно време, определено работно място, ползва помещенията и инструментите на работодателя си и е задължен да се подчинява на неговите законни разпореждания, т.е. труд по трудово правоотношение полага един работник в цех, служител в офис, келнер или продавач, който трябва да бъде на работното си място по 8 часа на ден, от 9 до 17.30 ч.

Когато работиш по трудово правоотношение ползваш закрилата на трудовото законодателство – например относно максималната продължителност на работното време, минималния размер на платения годишен отпуск, забраната за полагане на из-

вънреден труд и др. С работодателя не можете да договаряте по-неблагоприятни за теб условия от тези, които са установени в Кодекса на труда.

Основни разлики между трудови и граждански договори

Трудов договор
Предмет на договора е предоставянето на работна сила
Страните по договора са в йерархическа зависимост – служителят е йерархически подчинен на работодателя.
Служителят полага труда си при фиксирано от закона и в договора работно време, място и характер на работата.
Трудовите права и задължения са лични и непрехвърляеми.
Служителят ползва при работата си материали и съоръжения, предоставени от работодателя
Авторът е изпълнителен секретар на КНСБ, консултант и специалист по публични лекции в областта на трудовите и социални въпроси, комуникациите и публичния сектор
Търсим за илюстрации – Тодор Капитанов от сайта
Сграда КНСБ, Сграда Подкрепа може в общ колаж
Трудов договор 2016 Автор: проф. д-р Кругер МИЛОВА-НОВ Трето преработено и допълнено издание

Граждански договор
Предмет на договора е предоставянето на трудов резултат (продукт)
Страните по договора са равнопоставени.
Изпълнителят няма определено работно време и място на работа и е свободен да ги определи самосотятелно.
Правата и задълженията по договора са лични, но могат да бъдат прехвърляни на трето лице, ако друго не е уговорено
Изпълнителят използва собствени или предоставени от възложителя материали, в зависимост от уговореното

За неползваните дни от платения годишен отпуск за 2016 г.

Чавдар Христов,
юрист, вицепрезидент на КНСБ

Характерно запитване в края на годината: Имам неползван платен годишен отпуск в размер на 5 дни. Какво ще стане с неползваните 5 дни, ако не искам да ги ползвам тази година?

Ще ги загубя ли или те ще се погасят по давност? Длъжен ли съм да искам отлагане на отпуската? Може ли работодателят по собствена преценка принудително да ме изпрати в отпуск за 5 дни?

Отговор: Ако не желаете да ползвате през тази година остатъка от годишния си отпуск, е най-добре да поискате отлагането му.

Платеният годишен отпуск е конституционно право (чл.48, ал.5 Конституцията) на работника или служителя. В съответствие с този конституционен текст условията и реда за ползването му са уредени в Кодекса на труда (КТ). Съответни правила има и в Закона за държавния служител и в някои други закони, уреждащи различни от трудовите правоотношения. Питането очевидно се отнася за трудови правоотношения, поради което накратко по отделните въпрос, като се опираме на съответните разпоредби на КТ.

По същността си правото на такъв отпуск е същевременно и задължение за работника, т.е. отпуската следва да се ползва до края на годината за която се отнася (чл.173, ал.5 КТ).

Работодателя е длъжен да реши платения годишен отпуск на работника или служителя до края на съответната календарна година, освен ако ползването му е отложено по реда на чл. 176КТ (чл.173, ал.5 КТ).

Тоест срещу правото на работника стои задължение за работодателя. В тази връзка (вж чл.173, ал.4КТ) той има право да пре-

достави платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие:

✓ по време на престой повече от 5 работни дни,

✓ при ползване на отпуската едновременно

от всички работници и служители, както и

✓ в случаите, когато работникът/служителят след покана от работодателя не е поискал отпуската си до края на календарната година, за която се полага.

Освен това оставащите 5 дни отпуск за 2016 г. могат да бъдат отложени за ползване за следващата 2017г. (чл.176 КТ) Отлагането става от:

1. работодателя – поради важни производствени причини, като поне половината от отпуската следва да е ползван през 2016г.;

2. работника или служителя – когато ползва друг вид отпуск или по негово искане със съгласието на работодателя.

Тоест въпросните 5 дни платен годишен отпуск за 2016 г. могат:

- да се ползват по определен ред в рамките на оставащите два месеца до края на 2016г. Било то по искане от работника или по разпореждане от работодателя, ако са налице посочените по-горе изисквания(чл.173, ал.4 КТ);

- да се отложат за следваща 2017 г. по искане на работника и със съгласието на работодателя;

По наше мнение, ако работника не желае да ги ползва сега най-добре е да поиска отлагане.

Независимо от горното е възможно да се случи и нещо друго – страните по правоотношението да не направят нищо, да бъдат пасивни и тогава ще се случи

една неуредена изрично от закона хипотеза.

С мълчаливото поведение, съгласие на страните тези 5 дни ще преминат за ползване през следващата година.

Според чл. 176, ал.2 КТ, ако отпускът е отложен или не е ползван до края на календарната година, за която се отнася, работодателят е длъжен да осигури ползването му през следващата календарна година, но не по-късно от 6 месеца, считано от края на календарната година, за която се полага. Дори и при неизпълнение на тази разпоредба законът е намерил решение чрез

следващата алинея 3-та, според която: „(3) Когато работодателят не е разрешил ползването на отпуска в случаите и в сроковете по ал. 2, работникът или служителят има право сам да определи времето на ползването му, като уведоми за това писмено работодателя най-малко 14 дни предварително.“

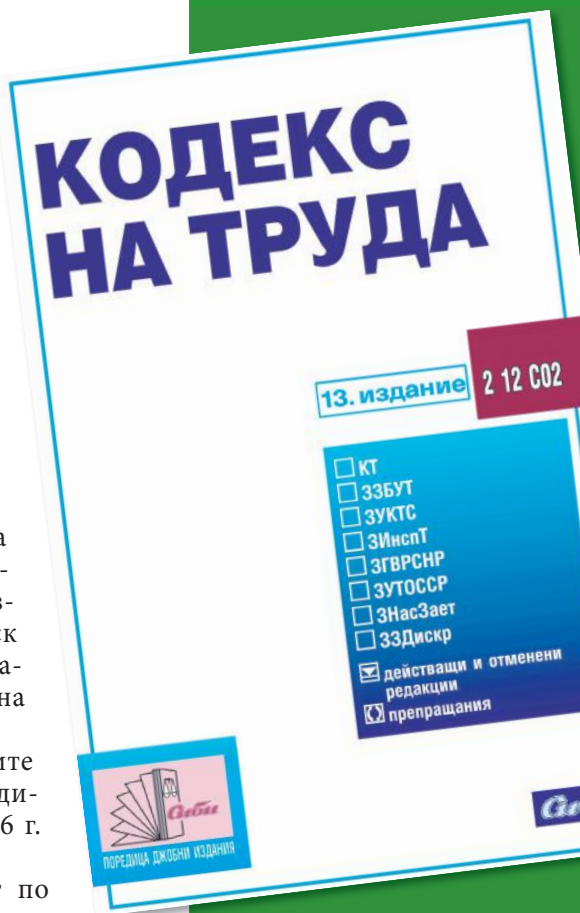
В този смисъл за „загубване“ и дума не може да стане още повече, че законът не използва такъв израз.

Кодексът на труда урежда погасяването на правото по давност при условията на чл.176а КТ.[2]

Погасяване на правото на ползване

Чл. 176а. (1) Когато платеният годишен отпуск или част от него не е ползван до изтичане на две години от края на годината, за която се полага, независимо от причините за това, правото на ползването му се погасява по давност.

(2) Когато платеният годишен отпуск е отложен при условията и по реда на чл. 176, ал. 1, правото на работника или служителя на ползването му се погасява по давност след изтичане на две години от края на годината, в която е отпаднала причината за неползването му.

12

Кога министър Ненчев разбра, че е реформатор?

Лилия Христовска

Възмутен, яростен и нападателен! В ролята на несправедливо обвинен военният министър Николай Ненчев превърна телевизионните студия в интересен модел на съдопроизводство, в които нямаше място за опоненти, Ненчев сам олицетворяваше и защитата, и обвинението, и съда.

Научавахме, че мафията го атакувала чрез главния прокурор, бил недопустимо подслушван със СРС-та, а по повод ремонта на МиГ-овете.

Пред Би Ти Ви министърът дори успешно завъртя името на новоизбрания президент Румен Радев, който му бил препоръчал да ремонтира двигателите на самолетите МиГ-29 в Полша. После, някак между другото, обясни, че становището на Радев е давано по друго време и на друг министър. (Бившият министър на отбраната Ангел Найденов опроверга, че Радев е давал препоръка за ремонт на самолетите в Полша, вижте най-долу. б.а.)

Внушенията бяха прозрачни –

невинен съм, виновните са другаде!

Николай Ненчев е обвинен в сериозно престъпление по служба. Има право да се защитава, но трябва много да внимава за ефекта от пледоариите. С опита да овъртоли Румен Радев в отговорност за собствените му решения, министър Ненчев едва ли ще отърве обвинението, че е наредил на зам.министъра си да скрие заварения търговски договор с руската фирма „РСК МИГ“, до изтичане на срока му,

за да сключи нов с любезното съдействие на мнозинството в парламента! Едва ли министърът ще схване, че още от римско време, споразуменията се сключват, за да се изпълняват и се прекратяват предсрочно по закони, а не по политически причини. Твърденията му, че е правил всичко възможно да отдалечи страната от Русия, за да се съобразява с правилата на НАТО и Европейския съюз, показват „правилна“ политическа ориентация. Но на практика са абсолютно признание, че е потулил сключения с руската фирма договор. А прокуратура-

та го преследва именно, защото в нарушение на служебните си задължения е укрил едно споразумение, което докато е стояло заключено в министерската каса, бойната авиация е била приведена в колапс. (През 2015 г. нальота на пилоти от ВВС на България е спаднал на 33 часа за една година, при установен в НАТО стандарт от 180 летателни часа за година или поне минимум 80 летателни часа за година.)

Ненчев си има адвокат и е добре внимателно да обсъжда с него публичните си изяви. Вече се е налагало да се отрича пред

прокурори от думите си в интервю за в. „Сега“, че му е предлаган подкуп, за да задейства договора с руснаците. Наскоро Ненчев се възмути на глас, че спрямо него, министърът на отбраната, са ползвани специални разузнавателни средства! Това не е вярно, категорично опроверга говорителят на прокуратурата Румяна Арнаудова. Веднъж тя вече обяви това и на пресконференция.

Военният министър отрече да е отговорен и за второто обвинение, пак за престъпление по служба заради подменената от него фирма, спечелила търга за ушиване на военни униформи през 2014 г., но елиминирана, защото

идело реч за корупция! Кой да му обясни на г-н министъра, че за разликуването на корупцията си има органи, на които данъкоплатците плащат бая заплати, и които е трябвало да сезира, ако имал данни за корупция. Без да се възпроизвежда в Господ – Бог, който с един замах решава проблемите на простосмъртните. И един друг министър още не може да схване защо го гонят за „онези“ ваксини, логиката е подобна: щом е за добро – какво толкова, че е минал през правилата като врата у поле.

Колкото и да е омерзен, Нен-

чев трябва да схване, че не е Господ, а редови български министър, който е длъжен спазва правилата, които важат за всички. Това важи и за министър-председателя, който по едно време също на едро спираше обществени поръчки, заради брожението, че са спечелени с далавери. За да имат обаче хората сигурност, че в държавата проблемите се решават трайно, реакциите трябва да са по правилата, а не според мимолетните вълнения на този или онзи временен началник!

Прозрението на военния министър, че Цацаров го обвинява от името на мафията, звучи като кухо клише. Не по-малко чудато е просветлението му, че е осъзнал нуждата от радикална съдебна реформа во главе с главния прокурор. Сега, след като

му повдигнаха обвинения.

Къде беше обаче военният министър, когато един бивш негов колега се гърчеше в опитите си да проведе тази реформа, а общият им шеф – на думи подкрепяше правосъдния си министър, но на дело предпочиташе мнението на главния прокурор?

Защо не чухме една дума на подкрепа, когато Борисов отиде да рита топка, а управляващото мнозинство в парламента смаза Христо Иванов?

Какъв е бил досега министър Ненчев, щом едва сега осъзна, че е реформатор, остава загадка?

Прокуратурата отдавна разследва и двата случая, свързани с Николай Ненчев. Тя дължи обяснение защо чак сега обяви финала им. Проблем на високото началство е да убеди обще-

ството, че срещу високопоставените слуги на народа, законът се задейства без шашми във времето, само според нуждите на разследването, а не според политическата конюнктура.

Моментът на истината за обвинителните актове е публичното им разглеждане в съда – с адвокати, прокурори и свидетели. Както му е редът. Плурализъм! Там трябва да научим дали министърът, като е елиминирал класираната на първо място фирма, предложила най-ниска цена за доставка на военно облекло, е нанесъл вреда в размер на 259 773,78 лева. Както и дали шмекериите със скрития договор за ремонта на МиГ-овете са застрашили авиационната безопасност и летателната годност на изстребителната ни авиация. Толкоз, г-н министре.

Бившият министър Ангел Найденов:

Радев не е съветвал за ремонти на МиГ-ове в Полша

Бившият военен министър Ангел Найденов коментира „разкритието“ на Николай Ненчев, че лично Румен Радев е съветвал ремонта на двигателите МиГ-29 да се извърши в Полша.

„В документите, посочени от министъра на отбраната в оставка Николай Ненчев, не става дума нито за ремонт, нито за двигатели и не се препоръчва сключване на договор или споразумение.“, заяви Найденов.

По думите му в цитирания документ се споменава, че представлява интерес опита на Полша в модернизацията на изстребителите и техническата им поддръжка. Записката дори не засяга двигатели, а ремонт на авиониката – компонент от оборудването на самолетите, каза той.

Както вече съобщихме прокуратурата не обвинява Ненчев за ремонта на МиГ-овете в Полша, а че е наредил да бъде скрит заварения договор с РСК Миг и от това са настъпили вреди за бойната ни авиация.

15

Петвалентни обвинения

Мартина Георгиева

Парад от усмивки през зъби демонстрира здравният министър в оставка Петър Москов, след като получи три обвинения за бартера на ваксини между България и Турция през 2015 година – две за престъпления по служба и едно за безстопанственост.

Според прокуратурата, бартерът е облагодетелствал тур-

ската страна и е довел до имуществена вреда за Министерството на здравеопазването, както и до уронване на престижа на ведомството. Като съучастник бе привлечен и заместника му Адам Персенски. Първите две обвинения обхващат периода на миналата година, когато България получи 100 000 дози петвалентна ваксина

Заради
бартера на
ваксините,
Москов бе
уличен и като
изнудвач

„Пентаксим“, дарена от Турция. Като добавка пристигнала и ваксина „Еувакс В“ срещу хе-

патит В, а тя е забранена у нас, защото съдържа живак, който е 5 пъти над допустимата норма според нашето законодателство. И МЗ я сложи на склад. В замяна България се задължи да дари

треба на територията на страната, категорично е държавното обвинение.

Не само за еувакса, а и за пен-таксима липсвали разрешения от агенцията по лекарствата.

ваксинирането на децата.

Шокиращо е второто обвинение на Москов, свързано с фирма „Бул Био“, на която министърът възложил да произведе ваксините, дарени на Турция.

на турската страна 5 млн. дози ваксини срещу туберкулоза, наше производство. Дарението от Турция е прието в разрез със законовите регламенти за получаване на разрешение за упо-

Имуществените вреди за България надминали 323 000 лв. – платен ДДС за приетите ваксини. Неимуществените вреди довели пък към недоверие към МЗ, лекарствената политика и

Лично министърът в писмо е поел задължение стойността на тези ваксини да бъде заплатена от Министерство на здравеопазването. Но на 27 ноември 2015 г. на изпълнителният директор

на „Бул Био“ Любомир Димитров е бил даден за подпис договор за дарение, в който държавното му предприятие подарява произведените 5 млн. ваксини на МЗ.

„По този начин министър Москов е анулирал задължение на Министерство на здравеопазването към „Бул Био“. Само производствените разходи за изработка на тези 5 млн. ваксини срещу туберкулоза възлиза на 413 370 лв. В този размер считаме, че е настъпила щета за държавното дружество „Бул Био“ ЕООД“, обяви говорителят на прокуратурата Румяна Арнаудова.

Третото обвинение на здравния министър в оставка Петър Москов за безотпаднаственост и недостатъчен контрол пак е за държавното дружество „Бул Био“, но с шеф Росен Алексиев. Москов не контролирал Алексиев при производството на 1 млн. неетикетирани ампули ваксина „Тетадиф“, подлежащи на унищожаване.

В периода 24 юни – 1 юли 2016 г. е разпоредено произвеждането на ампули с ваксината „ТетаДиф“ в база „Люлин“ на дружеството. А базата е нямала разрешение нито за производство,

нито за съхранение на лекарства, обяви прокуратурата. В нея са били произведени 1 014 000 ампули от ваксината. Стойността на ампулите е 110 302 лв.

„Нямам ни най-малко притеснение в нито едно от действията си. Щях да бъда притеснен и наистина трябваше да бъда обвинен, не от прокуратурата, а от обществото, ако не бях гарантирал възможността българският задължителен имунизационен календар да бъде изпълнен“, коментира министърът в оставка.

Героичната поза на министъра очевидно умело negliжира въпроса за сгазените правила, които са задължителни за височайшата му министерска особа. Дори само проблема с рекета на едно държавно предприятие, да бъде потвърден в съда, Москов пак ще загуби ореола на достолепен български министър – защото просто ще изглежда като обикновен изнудвач, който по служба принуждава подчинените си да плащат за своя сметка неговите задължения!

Но проблемите не приключват само с това. Журналистът Валя Ахчиева, чието разследване извади на светло нездравословните нарушения с бартера на ваксините е категорична, че те са били изнесени за Турция с фалшив документ. Затова няма повдигнато обвинение. Но разследването продължава.

Елена Енчева

Трима бивши министри на енергетиката и двама бивши изпълнителни директори на държавната НЕК – това засега е урожият от обвинения по новата вълна „енергийни“ дела за АЕЦ „Белене“. Със заявката, че броят им ще се множи.

Нова, защото през 2013 г. вече мина първата серия, когато на прицел бяха взети консултантите по договора за новата АЕЦ Събин Събинов от „Уорли парсънс“, собственикът на подизпълнителя „Риск инженеринг“ Богомил Манчев и също

Трима бивши министри на прицел заради АЕЦ „Белене“.

двама изпълнителни директори на НЕК (Крум Анастасов и Иво Лефтеров - различни от сегашните). Обвиненията срещу тях вече са свалени – първо от прокуратурата поради недоказаност, а след решение на съда поради липса на престъпление.

И?

Един от тази компания на свой ред вече съди държавата по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

ПРОБА-ГРЕШКА?

Ако някой е забравил, обвинения сега получиха Румен Овчаров и Петър Димитров от кабинета „Станишев“, както и Делян Добрев от „Борисов-1“. Компания им правят бившите изпълнителни директори на НЕК Любомир Велков и Мардик Папазян.

Случи се около президентските избори – Велков, Папазян и Димитров минаха през седалището на столичното следствие на бул. „Монтевидео“ преди вота на 6 и 13 ноември, Овчаров и Добрев – малко след това.

Обвинителните сюжети са различни, пресечната точка е една – неизградената АЕЦ „Белене“. Генералният резултат от неизпълнения проект е известен – до 15 декември НЕК, сиреч държавата, трябва да плати над 620 млн.евро неустойки на „Атомстройекспорт“ по решение на арбитража в Женева.

И докато отговорът на въпроса кой ще плаща, е пределно ясен – всичките данъкоплатци, питането: кой е виновен, виси с пълна сила.

И прокуратурата ентусиазирано отново се запретна да му отговаря. Няма лошо, това му е работата на държавното обвинение. Стига да не е на принципа „проба-грешка“ плюс конюнктурата. За това може и да се вземат заплати, но се плащат и солидни обезщетения. Пак от данъкоплатците.

При този развой – мрачен, но реалистичен, въпросът: кой е виновен ще продължи да виси с пълна сила. До следващото управление.

Що се отнася до проекта за АЕЦ „Белене“, между двете решения в лъкатушната държавна политика – да се изгражда и да се прекрати, са сключвани договори, одобрявани задания, правени плащания. На едната група нови обвиняеми се търси отговорност за договори и плащания (по различни поводи), на последния Делян Добрев – за продължили плащания въпреки решенията на МС и парламент за прекратяване на проекта.

И тримата бивши министри посрещнаха с усмивки обвиненията.

Как се развиха нещата – по

хронологията на обвиняемите?

ПЪРВИТЕ – ВЕЛКОВ И ПАПАЗЯН

На 14 октомври тази година първи обвинения получиха бившите изпълнителни директори на НЕК Любомир Велков и Мардик Папазян. Търси им се отговорност за сключването на неизгодна сделка, ошетила Националната електрическа компания със 77 172 475 евро.

Конкретно за междинния рамков договор от ноември 2007 г. с „Атомстройекспорт“ за продажба на остарялото вече оборудване за АЕЦ на руската компания.

Оборудването на обща стойност 164 785 000 евро (според съобщението на прокуратурата) е изнесено и за него е платено. Но от цената са приспаднати разходите за транспортиране, товарене, разтоварване, мита, застраховки, поети от българската страна по силата на договора. Тези разходи възлизат на 77 172 475 евро – въпросната щета.

Освен Велков и Папазян сключили неизгодната сделка Велков и Папазян без да са получили разрешение от едноличния собственик на капитала, в случая енергийният министър.

ВТОРИЯТ – ПЕТЪР ДИМИТРОВ

Този сюжет продължава при Петър Димитров. На 19 октомври той бе обвинен за умишлена безстопанственост по същия случай, довела до същата щета от 77 172 475 евро.

Петър Димитров

Делян Добрев

Любомир Велков

Конкретно – че „от неустановена дата през 2007 г. до 13.12.2007 г. умишлено не е упражнил достатъчен контрол върху работата на Любомир Велков и Мардик Папазян при сключването на „РАМКОВ ДОГОВОР за доставка на оборудване от количеството, намиращо се в АЕЦ БЕЛЕНЕ, България“.

Като министър на енергетиката, Петър Димитров е бездействал и не е изпълнил задълженията си на контролор, твърди прокуратурата.

Самият Димитров коментира обвинението с въпроса „Подобре ли щеше да е това оборудване да изгние?“ и съзря предизборни нюанси в ставащото.

ТРЕТИЯТ – РУМЕН ОВЧАРОВ

Той се озова по призовка на бул. „Монтевидео“ на 17 ноември, дни след приключването на президентските избори. По-за-

бележитеното е, че стана и дни преди да изтече 10-годишната давност за наказателното му последване по случая.

Говорителят на главния прокурор Румяна Арнаудова не отрече, че е така, тъкмо обратното – обвиненията били „начални“ заради бързането покрай давността.

А какво е престъплението? Също неупражнен министерски контрол върху същите изпълнителни директори Велков и Папазян, довело до щета от 193 189 000 евро.

Тук обаче става дума за сключеното на 29 ноември 2006 г. споразумение с „Атомстройекспорт“ за изграждането на атомната централа в Белене, към което впоследствие е имало 14 допълнения и 1 договорно споразумение.

По този договор „Атомстройекспорт“ е бил ангажиран за идеен проект, техническо задание за двата блока на АЕЦ и др.

срещу възнаграждение от 193 189 000 евро. А разследването на прокуратурата установило, че споразумението е сключено в нарушение на Закона за обществените поръчки, „преди да е избран инвеститор по проекта и преди да е сключен основен договор за финансиране“. В крайна сметка „до окончателен договор за инженеринг, доставка, строителство за проектиране, изграждане, и въвеждане в експлоатация на блокове 1 и 2 на АЕЦ „Белене“ не се е достигнало“. И как ли би се стигнало след последващия отказ от тази централа?!

Споразумението с „Атомстройекспорт“ през 2006 г. е подписано в изпълнение на две постановления на МС и проведен международен търг, категоричен е Овчаров. И се пошегува, че е „доволен от обвинението след толкова ровене, след толкова политически натиск от г-н премиера Бойко Борисов“.

Мардик Папазян

Румен Овчаров

Трайчо Трайков

Адвокатът му Васил Василев е сигурен – повдигнатото обвинение няма нищо общо с правото. Стигне ли се до съд, Овчаров ще бъде оправдан.

Четвъртият – Делян Добрев

Компания на „червените“ министри прави Делян Добрев от ГЕРБ, в момента депутат. В края на октомври, малко преди вота, Сотир Цацаров поиска имунитета му, а Добрев си го даде сам.

Стана обвиняем на 18 ноември за умишлена безстопанственост, ощетила НЕК с 4 561 697, 27 евро.

Това са парите, изплатени на „Парсънс“ (и подизпълнителя „Риск инженеринг“) след 28 март 2012 г., когато Министерският съвет взема решение за прекратяване на проекта АЕЦ Белене, потвърдено на 29 март 2012 г. с решение на парламента. (Именно за тези плащания, впрочем, първо безрезултатно бе търсена отговорност на Събев и Манчев).

„Министър Делян Добрев не е предприел каквито и да е действия за изпълнението на предложеното и гласувано лично и от него Решение на МС №250/28.03.2012 г. за прекратяване изграждането на ядрена централа на площадка „Белене“. Не са налични каквито и да е разпоредителни действия и издадени писмени заповеди или указания към ръководните органи на „БЕХ“ ЕАД, респ. към „НЕК“ ЕАД по отношение на дейности, които следва да се извършат във връзка с прекратяване на изграждането на АЕЦ, касаещи договора с Парсънс. Така не е организиран и контролиран изпълнението на държавната политика в областта на енергетиката съобразно решенията на Министерския съвет и на Народното събрание“, заявява прокуратурата.

ТОВА ОБВИНЕНИЕ ПОНЕ ЗАСЕГА ЗВУЧИ ЛОГИЧНО.

Делян Добрев го опроверга, изтъквайки, че „далаверата Белене“ е била спряна именно с негов подпис под доклад до МС, разгледан дни, след като станал министър.

Сумата от 4,4 млн. евро е била фактурирана при предшественика на Добрев Трайчо Трайков и изплатена при следващия министър Драгомир Стойнев от кабинета „Орешарски“, обяви сегашният енергиен министър в оставка Теменужка Петкова. Но защо междувременно Добрев не е спрял плащането? Самият той е пестелив откъм факти засега, ще ги предоставя на разследването. Негов адвокат е Менко Менков.

Е, СЮЖЕТЪТ Е ОТКРИТ.

А междувременно комисията за незаконното имущество започна проверки на Димитров, Овчаров, Добрев, защото са станали обвиняеми.

Бележка на редакцията

По този казус се появиха още любопитни факти от кухнята на арбитражния спор. На руската страна защитата е струвала 17 милиона евро, а на българската с една трета повече – 28 милиона. Това не е обичайно, тъй като в арбитража ищецът има много повече работа от ответника. Освен това уважени са 66 на сто от руските искове. А нашите три насрещни иска са отхвърлени всички.

Най-после – за подкрепа позицията на Москва е имало 17 свидетели по това дело, а за Со-

фия – само 9. – това са констатации на адвокат Ивайло Дерменджиев.

„Установих, че там, където руските свидетели са давали показания, са били кредитирани от съда. А българските не са били. Значи, съдът е възприемал това, което са говорили руснаците. Това може да е пристрастие или нещо друго. Но в частта „съдебни разноски“ пише, че сме платили за експерти 3,5 милиона евро. А руснаците са платили за същото само 1,5 милиона. Притесняваме, че

за един от нашите свидетели излезе публична информация, че му е било платено да бъде свидетел на факт, на това, на което е присъствал и видял. (Трайчо Трайков, бел.ред) Може и на други свидетели да е плащано. И в такъв случай, когато плащаме на собствените си свидетели, съдът няма да кредитира неговите показания“, казва адвокат Дерменджиев.

В следващия брой 9 на DFL ще имаме още подробности по арбитража от самия Ивайло Дерменджиев.

Ще пита ли прокуратурата кой нареди джиповете на горското да игам в НСО?

Лилия Христовска

Министър-председателят Бойко Борисов поиска на държавните горски предприятия да бъдат върнати превозните средства, които са били предоставени на службата, съобщи правителствената пресслужба. И още: „За охраната и транспорта на премиера отговаря НСО и по преценка на службата министър-председателят и екипът му са ползвали превозните средства при командировки извън столицата. Автомобилите са използвани също и за нуждите на чужди държавни и

правителствени ръководители при посещенията им в страната, както и за обиколките по границата и бежанските центрове.“

Типична официална информация, която е като чадър над скандала с луксозните джипове, купени с пари на данъкоплатците за ловен туризъм на горските стопанства, но оказали се бързо под контрола на НСО, без да е ясно кой нареди това. Едва ли току така на шефовете в НСО е хрумвало да изискват безвъзмездно прехвърлянето на чужда собственост за нуждите на службата!

Джиповете, които са специал-

на доставка, бяха купени чрез обществени поръчки от горските стопанства в Благоевград, Смолян и Сливен. Още при обявяването им избухна скандал в парламента, но министър Танева защити инвестицията от по 200 хил. лв. за трите возила с аргумента, че така щели да се изкарат повече пари от ловен туризъм, тъй като такъв се практикувал от арабски шейхове и други богати хора, които имали нужда и си плащали за лукс.

Оказа се обаче, че скъпите возила са прехвърлени на НСО малко след закупуването им миналата година, разкри разследване на OFFNew,

тема, подхваната и доразвита от БТВ.

Скандалът с луксозните джипове на горските стопанства бе апликиран и с факта, че съученик на земеделската министърка е спечелил поръчките за доставка на „Тойота Секвойа“. През април тази година редакцията на OFFNews съобщи, че е опитала да провери колко шейха са се възползвали от офертата. Информация обаче не е била дадена. Но пък се оказва, че дни, след като са купени, автомобилите са дадени за безвъзмездно ползване на НСО. Някои от тях дори не са стигнали до гаражите на ловните стопанства – поръчката за доставката е приключила на 9 декември, а на 29 декември автомобилът, в който се вози премиерът, вече е в гаража на НСО, писа агенцията. Или, купените с обществени пари джипове просто са станали част от кортежа на министър-председателя, като той самият често сяда зад волана им, показваха кадри от разследването.

След излизане от президентството, където в петък Борисов върна мандата за съставяне на кабинет в 43-то НС, той призна, че се е во-

зил лично в джиповете на горските предприятия, заради размириците в Харманли. Автомобилите са използвани също и за нуждите на чужди държавни и правителствени ръководители при посещенията им в страната, както и за обиколките по границата и бежанските центрове. При посещението си в България, министър-председателят на Унгария Виктор Орбан също е използвал превозните средства, коментира премиерът в оставка. И още: „С тези джипове, които не само че се ползват от всички, както НСО ги разпредели – за президенти, за гости, и пр., си спомням, че возих Дейвид Камерън на границата с Турция... Вследствие на което българите получиха 40 рейнджроувъра безвъзмездно...

Но това не е всичко. „След това – Виктор Орбан. Благодарение на него в Братислава България извън всякакви бюджети получи 320 млн. лв.“, продължи Бойко Борисов. ()

„С тези джипове са возени вътрешните министри на Австрия, Германия, с тези коли сме обезпечавали и моята сигурност. Който разбира от коли, знае, че има десетки

пъти по-луксозни – мерцедеси, бемвета, аудита...“, каза той.

„Сега, на 12 декември, ще получим 12 чисто нови, издействани от мен като подарък от канцлера (на Германия – бел.ред.) чисто нови джипове за границата. С тези пари, които издействахме, ще купим 470 нови джипа за границата и вие ми се огледайте, че съм се возил в тоя джип...“, коментира Борисов.

Не стана ясно дали описваните благини, щяха да бъдат отписани, ако Борисов беше возил Камерън и Орбан в по-обикновени автомобили? Всъщност Брюксел отпусна 160 милиона за границата, а за пратениците „Land Rover- и“ пресата коментира, че не са връх на сладоледа. Но пък Камерън като е видял скъпото японско возило на премиера, може да е преценил, че страната ни не е във въпиуща нужда.

Драмата е, че вместо да даде обяснение кой нареди скъпите джипове, купени уж да развиват ловен туризъм, да бъдат дарени на НСО и ползвани за охрана, Борисов даде знак за всенародно ожалване:

„Имам няколко смъртни присъди от международни терористи, които

Шейхове изглежда не стигнаха до колите на горското

съм залавял и екстрадирал. Ако искате, аз да съм пушечно месо, ме оставете в незащитени коли да се возя. Ще се возя в „Лада – Нива“, ще говоря с президента Путин, той няма да ми откаже да ми я бронира, за да сте доволни и да бъдем унижени“.

Така юнашки премиерът изговори монолога си пред журналистите, искрено възмутен, че трябва да дава обяснения, защото е поставен под съмнение, пък и му „измъкнаха“ джипа. Дори закачката с Москва, този път не помогна. Макар да е неприлично да овъртолваш името на чужд държавен глава заради типичен корупционен скандал на българска почва.

Но и Путин няма да помогне, ако прокуратурата се реши да бръкне сериозно в това самоволно „презареждане“ на парите на данъкоплатците. В нарушение на всякакви закони. Някои министри вече знаят за какво иде реч.

Петьо Славов:

Скандалът с джиповете Вони на корупция, прокуратурата да се събуди

Скандалът със скъпите джипове, купени от държавни предприятия под шапката на Министерството на земеделието за ловен туризъм, но тихомълком дарени на НСО, за да може в тях да се возят премиерът и други политици, освен морално възмущение, е и сериозно нарушение на закона. Това е коментара на адвокат Петьо Славов, бивш зам.-председател на Комисията за защита на конкуренцията.

Скандалът в случая не е един. Поне четири са:

1. Първият е, че е проведена обществена поръчка, която изобщо не е била необходима. Фактът, че джиповете не са били използвани нито един ден от формалните възложители, а от НСО го доказва. Това сочи 100-процентова нецелесъобраз-

Позиция на Владо Йончев, главен редактор на сайта Офнюз, който първи разобличи далаверата:

Да не забравим горския!

Джиповете за по 240 000 лева не ми били за шейхове, най ми били за шейх Борисов. Лично си го шофира. Щото е беден да си купи сам, му го купихме ние, с нашите пари. Това е есенцията на корупцията. Нали помните колко нагли бяха. Нали помните колко срам браха и въпреки това ги пуснаха. Още тогава си дадох сметка, че са за някой много голям шейх. Но не вярвах на слухове, че Бойко чак толкова тъпанарски ще се изложи. Надценил съм го. Поздравления за Maria Tsantsarova от БТВ. Само искам да напомня как я хейтеха червените тролове като бойковистка през 2013 г. Не, ува-

жаеми, има и истински журналисти в тая професия. Казват истината, независимо на кой му харесва. А Бойко Борисов ще прекара следващите си години в разкарване между съда и следствието, като Бисеров и Софийански. Кариеристите в ГЕРБ ще се отрекат от него и ще твърдят, че никога не са го познавали. После ще твърдят, че Борисов никога не е съществувал. Дано и тогава има достойни журналисти, които да напомнят не само кой организираше, но и кой участваше в шайката. Надявам се да на забравим горските, земеделската министърка и нейния съученик.

ност на изразходваните средства, което е най-малкото безstopанственост.

2. Вторият е в това, че в условията на поръчката са заложили условия, които противоречат на принципите на равнопоставеност, недопускане на дискриминация и свободна конкуренция – чл. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП). В резултат на това нарушение се провежда процедура с един възможен участник, което противоречи, освен на закона, и на народната мъдрост, според която „Кушият с един кон не бива“.

3. Третият е, че е пълен абсурд при проведена процедура по ЗОП да се постигне цена, която е по-висока (при това над два пъти!) от пазарната. Смисълът на ЗОП е да се осигури ефективно използване на публични средства, а ако джиповете – предмет на поръчката –

могат да се купят на по-ниска цена от автокъщите, значи поръчката не е изпълнила целта на закона. А актовете и действията, които противоречат на целта на закона също са незаконосъобразни – чл. 146, т. 5 от АПК.

4. Четвъртият скандал е свързан с изключително безпардонното заобикаляне на ЗОП при изпълнението на поръчката – вместо възложителите – държавни предприятия под шапката на МЗХ, автомобилите са предоставени за ползване на НСО.

Изложеното показва как в рамките само на една процедура по ЗОП са допуснати поне 4 груби нарушения на закона.

Крайно време е прокуратурата да се събуди и да предприеме действията, които са й възложени от Конституцията и НПК, защото тази поръчка очевидно намиришава на корупция и престъпления по служба. А на безstopанственост направо воня.

Поне четири са гафове с джиповете на горското, „подарени“ на НСО, казва специалистът

Д-р Таня Бузева

Мислим заедно с клиента

22 адвокати и юристи за почти 20-годишната история на офиса – как се изгражда и поддържа във времето такъв екип?

Екипът ни се формира съвсем естествено и последователно през годините, като никога не сме си поставяли за цел да достигнем определен брой адвокати. Това, на което винаги сме залагали, са високите професионализъм и споделените разбирания за практикуването на нашата професия. Аз твърдо вярвам, че за да функционира добре един екип, най-важните

предпоставки са взаимното уважение и интелигентният подход към работата. Професионалните знания също са много важни, но идват на следващо място, тъй като полежат на развиване и усъвършенстване през цялата кариера. Разбира се, с уговорката, че отличната правна култура е минималната необходима изходна точка за всеки колега, който желае да се присъедини към нас.

Това, което винаги сме правили целенасочено, е да инвестираме в юристи със западен профил, отлични езикови знания и

кръгозор, който излиза извън рамките на българското право. Голяма част от колегите имат стаж в международна среда или са специализирали в чужбина. Политика на офиса е да насърчаваме магистърски програми и следдипломни квалификации във водещи университети. Светът днес е отворен и сме длъжни да се възползваме от това, за да отговорим на нуждите и да разбираме по-добре културата на нашите клиенти. Струва ми се, че моделът ни е успешен и съвсем премерен, тъй като от една страна сме достигнали едно

много добро ниво за мащабите на българския пазар, но същевременно никога не ни се е налагало да освобождаваме колеги поради необмислено разрастване.

Какви са професионалните предизвикателства пред юридическото консултиране в последните години? Кога станаха „задължителни“ модерните изисквания за правна кантора с комплексен профил и широка компетентност на юристите?

След присъединяването ни към ЕС България стана част от съвременния процес на глобализация. Правенето на бизнес в България се „европеизира“ с предоставената възможност за свободно движение на стоки и услуги, капитали и хора, но на цената да бъдеш конкурентен на пазар с 500 млн. потребители. Това в пълна степен важи и за юридическата гилдия в България, която беше изправена през предизвикателството от един момент нататък да познава в детайл и да прилага не само българското, но и ев-

ропейското право, за да отговори на нуждите на бизнеса и на хората.

В общия процес на европейска интеграция, привличане на инвестиции и развитие на местния пазар, се очерта и необходимостта от комплексно юридическо консултиране. Пазарът на правни услуги стана „мулти-

дисциплинарен“, тъй като бизнес нуждите на клиентите в такава конкурентна среда изискват комплексна правна експертиза както в традиционни правни области (корпоративно право, инвестиции, договори), така и в редица нови. През последните 10 г. в ЕС наблюдаваме отчетлива тенденция за приемане на все повече европейски регулации по отношение на все по-широк кръг икономически и обществени отношения, което силно повлиява правото на държавите-членки. Достатъчно е да споменем

27

Николай Даскалов, Партньор
Румяна Иванова
Конкурентно право, Държавни помощи

*обществените
поръчки,
енергетиката,
екологията,
конкуренцията,
правата на
потребителите,
които претъряха
коренна
трансформация след
присъединяването
ни към ЕС*

Доколкото нашите клиенти от самото начало са мултинационални компании или български компании с амбиции да се реализират и на международните пазари, винаги

Д-р Таня Бузева - управляващ партньор на Адвокатско дружество „Бузева и партньори“

Образование - Софийски университет „Св. Климент Охридски“, доктор по право Институт за сравнително и международно частно право Макс Планк, Хамбург, следдипломна специализация

Езици - български, немски, английски, руски

Области на практика - Търговско и дружествено право, Европейско дружествено право, Структуриране на икономически групи, Енергетика, Сливания и придобивания, Проектно финансиране, ПЧП и концесии, Съдебни и арбитражни спорове

Други дейности - преподавател по Търговско право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“
Арбитър към Арбитражния съд на БТПП

Евелина Ангелова, Управляващ партньор
Европейски фондове и финансиране

Константина Попалексова, Партньор
Екология, Недвижими имоти

Евгения Колева
Обществени поръчки

сме се стремяли да предоставяме комплексна услуга по целия спектър от техните бизнес-потребности.

Какво отличава Адвокатско дружество „Бузева и Партньори“ от останалите големи на пазара на правни услуги? Кои са най-честите проблеми, които клиентите ви очакват да решат чрез вашето съдействие?

Основната цел, която си поставяме като екип, е да предоставим професионални консултации, които са не само абстрактно юридически прецизни, но и прагматично ориентирани, което да улесни клиентите при вземането на техните бизнес решения. Нашият стил е да „мислим“ заедно с клиента, като идентифицираме рисковете и предизвикателствата пред дейността му, за да можем да предложим юридически издържано решение, което е и икономически и финансово резонно. Освен това готвим инвеститорите за някои проблеми на правенето на бизнес в България – тромавите административни процедури, значителния брой

лицензионни и разрешителни режими, проблемите в организацията и функционирането на публичните регистри, липсата на електронно обслужване, както и за съжаление бавното и недостатъчно ефективно правораздаване. По отношение на чуждестранните клиенти консултирането има и редица други аспекти, продиктувани от спецификите на българската бизнес среда, в която те инвестират капиталите си.

Ние се оказваме нещо като мост между компании и хора с различен менталитет и бизнес култура, от различни правни системи

Именно тази роля на доверения съветник, който на първо място участва в дефинирането на проблемите, а оттам и в тяхното решаване, по мое мнение е нещото, което нашите клиенти най-много ценят от съвместната ни работа.

В списъка на клиентите на кантората са едни от най-голе-

ми български и чуждестранни компании. Какъв е сега интересът на инвеститорите на българския пазар?

След промените от 1989 г. големи чуждестранни компании влязоха на българския пазар с инвестиции „на зелено“ или чрез придобиване на български предприятия. Част от тях бяха знакови западни компании, които присъстват по целия свят и имат политиката да инвестират в развиващи се пазари, оценявани като „рискови“, тъй като България все още беше извън ЕС. Следващата вълна беше големият бум на инвестициите в недвижими имоти в периода 2004-2008 г., който се отличаваше и с това, че наред с големите множество средни и малки европейски компании, фондове и физически лица почувстваха увереност да инвестират в един до голяма степен спекулативен пазар. Отне време спекулативните инвеститори да се отдръпнат, за да дадат път на институционалните инвеститори с визия за развитие на бизнес в средносрочна и дългосрочна

перспектива.

В момента интересът на големите инвеститори е в комплексни инвестиционни проекти, които са дългосрочни и при които отсъства елементът на бързата печалба

– енергетика, природни ресурси, транспорт, телекомуникации, строителство. Важно значение има наличието на квалифициран персонал, инфраструктура и достъп до пазари, възможностите за европейско финансиране и т.н. Като цяло инвеститорите са предпазливи и вземат своите решения прагматично след внимателна преценка на всички фактори. Не се правят сделки „на всяка цена“, което говори за по-зрял пазар, но и за необходимост усилията на България за привличане на инвеститори да продължат.

Доскоро интересът на публичният сектор се ограничаваше до ангажиране на „външни“ кантори по съдебни и арбитражни дела с международен елемент. Промени ли се това?

Да, определено. В условията на преобладаващо финансиране на публичните инвестиционни разходи чрез фондовете на ЕС и задължителното разходване на средствата чрез обществени поръчки, публичният сектор оцени необходимостта от ползване на квалифицирани юридически консултанти по въпроси, свързани с европейско финансиране, конкуренция, държавни помощи, представителство пред международни институции и др. Ангажирането на външни кантори по съдебни и арбитражни дела се запази, но устойчиво се обособи и сегмент, свързан с процедурите пред национални и европейски органи във връзка с усвояване на европейските фондове.

При консултирането на публични субекти всеки казус е предизвикателство сам по себе си, тъй като отговорността е голяма – става дума не само за интерес от порядъка на десетки или често стотици милиони евро, но и за ефективна защита на държавния интерес, което винаги е свързано с голяма отговорност. Може би си заслужава да спомена няколко неща, които нашият офис за първи път в България имаше шанса да направи – през

2012 г. участвахме като юридически консултант в процедура на ЕК по повод налагане на финансови корекции на България по една от оперативните програми. Гордеем се, че

аргументите на нашия офис бяха възприети от ЕК и процедурата завърши с положителен резултат за България.

В края на предишния про-

Гергана Димитрова, Данаил Лалев
Процесуално представителство

грамен период бяхме инволвирани в процедура по т.нар „автоматично освобождаване“ от бюджетен ангажимент на европейски средства, в резултат на което беше спасен значителен финансов ресурс за България и осигурена възможността той да се използва за забавени във времето проекти. В момента сме ангажирани с консултиране на изключително сложен казус пред Главна дирекция Конкуренция на ЕК, който е най-голямото ни актуално предизвикателство.

Интересна за нас област на работа с публичните органи е участието в изготвяне на нормативни актове, където имаме натрупан значителен опит като отделни експерти и като офис през годините. Така например работихме по проекта на Закон за публично-частното партньорство при обсъждането му в Народното събрание, който, макар да бе приет, за съжаление не заработи на практика. През изминалата година участвахме в изработването на проект за изцяло нов Закон за концесиите, с който да се регламентира публично-частното партньорство чрез механизма на концесията според актуалните изисквания на правото на ЕС (без да се смесва с режима на концесиите по смисъла на Конституцията, който се отнася до публичната държавна собственост). От наша страна беше изготвена цялостна концепция, в която беше анализирано българското и европейското концесионно законодателство, и въз основа на която бяха предложени конкретни нови законодателни решения. Надяваме се законопроектът да стане реалност, тъй като след края на настоящия програмен период (2020 г.) безвъзмездната финансова помощ от ЕС ще се изчерпи като възможност и ще се залага на инструменти като ПЧП, вкл. концесии за привли-

Николай Войнов, Светла Атанасова, Кирил Кирилов
ПЧП, Концесии

чане на частен финансов ресурс за задоволяване на обществени потребности.

Вие сте и един от авторите на уредбата в Търговския закон и изявен специалист по корпоративно право. Също така сте близо до науката като преподавател в ЮФ на СУ. Законите днес бързо се пишат и приемат и като че ли е общоприето схващането, че качеството на правораздаването в България не е на нужното ниво. Какво мислите по въпроса?

Моето мнение е, че законът следва да се разглежда като основен инструмент за постигане на общественозначими цели и за регулиране и управление на обществените отношения. Затова е важно когато се приема един закон, да са ясни целите, към които се стреми законода-

телят. Затова процесът на създаването на закони трябва да се възприема не като задача, която се изпълнява за време, на парче или за решаване на единичен проблем. Той предполага първо ясна визия на законодателя, след това задълбочена и прецизна работа на достатъчно квалифицирани експерти, както и обсъждане на готвената уредба с всички засегнати сектори. Така се създава и уважението към закона, което е предпоставка за неговото спазване.

Що се отнася до правораздаването, за съжаление това е един от най-сериозните проблеми, който стои пред нашето общество и който е от ключово значение за бизнес средата и за конкурентоспособността на България в сравнение с други инвестиционни дестинации. Според мен известна част от

проблемите са още на законодателно ниво, тъй като балансът между евтино и общодостъпно правосъдие от една страна, и бързо и ефикасно от друга, не е толкова лесен за постигане. Съдилищата са затрупани с множество дела, много често безсмислени или незначителни, защото българската правна култура все още не възприема достатъчно компромисните решения. Твърде често и емоционално се залага на водене на съдебни процеси, дори когато това е против икономическата логика.

Още нещо, което е отговорност на нас, юристите – големият формализъм при прилагането на закона. През последните години се наложи масово този стил на писане на закони, на

мислене и на прилагане на правото –

всички сме вкопчени в буквата на закона и дори не смеем да помислим какъв е неговият разум,

каква е целта, която преследва законът. Резултатите понякога са далеч от справедливост и правосъдие, понякога далеч дори от нормалната логика. Естествено в такива случаи клиентите, неюрисите, инвеститорите остават с крайното впечатление за неефективност на правораздаването.

Трябва да се държи сметка, че съдиите са изправени пред голямо предизвикателство в контекста на съвременното законодателство, което е ново,

комплексно, динамично, в известна степен привнесено от европейски регулации и терминологично чуждо и затова трябва да им бъде гарантирано достатъчно време, за да проучват и прилагат професионално действащата правна уредба. Голямото предизвикателство пред съда е да прилага закона последователно, в съответствие с неговия разум и дух и със съзнание, че третата власт е гарант за функционирането на останалите системи в държавата.

Като преподавател в Юридически факултет трябва да кажа, че част от този дълъг път е и качеството на образованието, без което никоя система не би могла да се изгради адекватно. От юридическото образование в България има още какво да се желае,

за да може младите юристи да излизат с респект към правото и отговорност за спазването на правилата, което е същността на нашата професия.

Кога идва удовлетворението във вашата работа като юрист, след като сте имали шанса да общувате със светила на българската правна наука, като проф. Витали Таджер, проф. Живко Сталев. Какво научихте от тях?

Наистина имах възможността и удоволствието не само да познавам двамата големи цивилисти, но и да общувам с тях в началото на академичната ми кариера. Ако трябва да съм кратка, бих казала, че впечатляващо и при двамата беше огромното им уважение към правото и закона, както и безпределната им отдаденост на правната наука. Тяхното вдъхновение и благоговение пред правото и вътрешното удовлетворение от това, са неща, които никога няма да забравя, и кои-

то след толкова години си давам сметка, че са изиграли огромна роля за моето формиране като юрист. Дължа да посоча в тази категория авторитети още и имената на проф. Васил Мръчков и особено на проф. Огнян Герджиков, с които винаги е удоволствие да се общува и от които винаги може да се научи нещо повече.

Адвокатско дружество „Бузева и Партньори“ е един от основните организатори и участници в редица мероприятия, свързани с популяризирането на достиженията на българската правна мисъл. Защо го правите и какво ви дава това?

Ами точно заради дълбокото уважение, което изпитвам към големите имена в нашето право, които са дали толкова много на поколения юристи. Бидейки преподавател в Софийския университет, се чувствам задължена на още едно основание да подкрепяме университетски каузи, като например обновяването на

272 ауд., което беше забележително начинание на ръководството на Юридическия факултет, подкрепено от цялото юридическо съсловие.

Това е и разбирането на всички колеги в офиса, които в значителна част са възпитаници на нашия факултет.

Освен това в днешните времена на финансови ограничения, на хроничен недостатък на средства за образование и наука, си мисля, че е дълг на онези, които успяват и могат да си го позволят, да подкрепят такива начинания.

С радост подкрепяме издаването на сп. „Юридически свят“ на Издателство „Сиби“, което е едно от най-сериозните юридически издания, и се опитваме да привлечем и други съмишленици за тази кауза. Независимо, че като адвокати сме ориентирани към бизнес резултати, без развитие на юридическото образование и на правната наука бихме били обречени.

Dr. Tania Bouzeva:

We think together with the client

22 *attorneys and lawyers for an almost 20-year office history – how do you build and maintain such a team over time?*

Our team formed very naturally and consistently over the years, since we never targeted a certain number of attorneys. What we have always placed importance on is the high level of professionalism and the shared understanding when it comes to practicing the job. I firmly believe that in order for a team to function well, the most important prerequisites are the mutual respect and the intelligent approach towards work. Needless to say, excellent legal skills are the basic starting point for everyone who wants to join us.

A greater part of the team members have had exposure to an international environment or have specialized abroad. Our office policy is to encourage master programs and post-graduate qualifications in leading universities. Today's world is open and we must benefit from that

in order to meet the needs and better understand the culture of our clients. I think our model is successful and quite measured since, on the one hand, we have reached a pretty good level for the scale of the Bulgarian market, but on the other hand, we have never resorted to dismissing colleagues due to uncalculated expansion.

When have the modern requirements towards a law firm with a complex profile and broad competence of the lawyers become "mandatory"?

Making business in Bulgaria has become "European" with the opportunity for a free movement of goods and services, capitals and people, but the price to pay was to become competitive on a market with 500 million consumers. This applies to a full extent to the legal community in Bulgaria which faced the challenge from a certain moment onwards to get to know in detail and apply not only Bulgarian, but also European law, so as to meet the needs

of the business and people.

Within this common process of European integration, attracting investments and developing the local market, a necessity emerged to provide a complex legal consulting. The legal market became "multi-field" since the business needs of the clients in such a competitive environment require a complex legal expertise both in traditional legal fields (corporate law, investments, and contracts) and new ones, too. During the last 10 years in the EU, we have witnessed a clear tendency to adopt more and more European regulations applicable to ever-expanding economic and social relations which have a strong impact on the laws of the Member States. It is sufficient to mention the public procurement field, energy, environment, competition, consumer rights, which have undergone radical transformations and have acquired a great importance following the accession to the EU.

What makes law firm “Bouzeva & Partners” different from the other big law firms on the legal market? What are the most common problems which your clients expect to solve with your assistance?

The main goal we set ourselves as a team is to provide professional consultations which are not only legally accurate in the abstract sense of the word, but also pragmatically oriented which will ease the clients in their business decision making. Our style is to think together with the client, by identifying the risks and challenges they face in their business, so that we can provide a legal solution which is also economically and financially feasible.

34 Besides, we are trying to prepare the investors for some problems which occur in the course of making business in Bulgaria – the cumbersome administrative procedures, the significant number of license and permission regimes, the issues surrounding the organization and functioning of the public registers, the lack of electronic services, as well as, unfortunately, the slow and less than effective judiciary. We are somewhat of a

bridge between companies and people with different mentality and business culture, from various legal systems. It is precisely this role of the trusted advisor who, in the first place, gets involved with identifying the problems, and then in their solving, is, in my opinion, the thing which our clients appreciate the most in our joint work.

The client portfolio of the law firm includes some of the biggest Bulgarian and foreign companies. What is currently the investors’ interest in the Bulgarian market?

Currently, the interest of the key investors is focused on complex investment projects which are also long-term and which exclude the idea of a quick profit – energy, natural resources, transport, telecommunications, and construction. Important factors are qualified employees, infrastructure, access to markets, the possibilities for European funding, etc. As a general rule, the investors play it safe and make their decisions in a pragmatic way after a careful estimate of all factors. There are no transactions made “at all costs” which means the market has matured, but also that there is a need for Bulgaria to keep attracting more investors.

Until recently the interest of the public sector was limited to engaging “external” law firms in court and arbitration proceedings of international nature. Has this changed?

Yes, definitely. Engaging foreign law firms in court and arbitration cases is still happening, but a segment has been persistently shaping up related to procedures before national and European bodies in relation to absorption of the European funds.

When consulting public bodies every case is a challenge in itself since the responsibility is huge – not only because the interests at stake amount to ten or often hundreds of millions of euro, but also because we have to effectively protect the state interest which involves a great responsibility. Maybe it is worth mentioning a couple of things which our office had the chance to do for the first time in Bulgaria – in 2012 we were consultants in a EC procedure for imposing financial corrections on Bulgaria under one of the operational programs. We take pride in the fact that our arguments were accepted by the Commission and the procedure had a positive outcome for Bulgaria. At the end of the previous programming period we were involved in an “automatic decommitment” procedure from a budget engagement concerning European funds and as a result, a considerable financial resource for Bulgaria was spared so that it could be used for projects delayed in time. Currently, we are engaged in providing advice for an extremely complicated case before Directorate-General Competition of the European Commission which is our greatest challenge at the moment.

An interesting field of work for us when it comes to public bodies is our participation in the preparation of statutory acts where we have amassed a considerable experience both on an individual expert level and as a team over the years.

You are one of the authors of the Commercial Act and a prominent specialist in corporate law. You are also academically engaged as a university teacher in the Law Faculty of Sofia University. Laws nowadays seem to be hastily drafted and adopted and there is this common perception that the quality of judiciary in Bulgaria is not at the level it has to be. What is your stance on this?

Angel Angelov, Managing Partner
M&A, Corporate law

International Conference on the 20 year anniversary of the Commission for Protection of Competition (2011)

My opinion is that the law should be viewed as a main instrument in achieving public policy goals and in regulating and managing the relations in society. Hence, the legislative process should be perceived not as a task which is to be completed for a given time, partially or for resolving a single problem. It presupposes, first of all, a clear vision of the lawmaker, and after that, an in-depth and precise work of qualified experts, as well as discussion of the prospective regulation with all sectors affected. This is how a respect for the law is built which supposes its compliance.

As far as law enforcement is concerned, this, sadly, is one of the gravest problems our society is facing and which are of key importance for the business environment and competitiveness of Bulgaria in comparison to other investment destinations. I think that part of the problem lies as early as in the law making stages since the balance between affordable and accessible judiciary, on the one hand, and quick and efficient one, on the other, is not that easy to strike.

Courts are overburdened with numerous cases very often lacking legal merit or being insignificant since the Bulgarian legal mentality is not yet that open to reaching compromise. Court litigation is based too often on emotions even when that runs contrary to economic logic.

Another thing which is a responsibility of us, lawyers – the great formality in law enforcement. During the last couple of years this style has prevailed in law drafting, reasoning and law enforcement – we are all caught up with the letter of the law and do not dare to think what could the reasoning behind could be, what the purpose of the law is. The results sometimes are far from justice and fairness and are sometimes too far from common sense, as well. Naturally, in such cases the clients, non-lawyers, investors end up with the impression that the judiciary is inefficient.

The great challenge that courts face is to apply the law consistently, in harmony with its sense and spirit and with the conscience that the third power is a guarantor for the functioning of the other systems in the

country.

As a university teacher in the Law Faculty, I must say that part of this long road is the quality of the education without which no system could be built properly. There is a lot more to be expected from the legal education in Bulgaria so that the aspiring lawyers can graduate with a respect for the profession and a responsibility towards observing the rules which is at the core of our profession.

When does the satisfaction in your job as a lawyer come, given that you have had the chance to communicate with the most prominent figures of the Bulgarian legal doctrine, such as Professor Vitaliy Tadzher, Professor Zhivko Stalev. What did you learn from them?

Indeed, I had the chance and pleasure of not only knowing those two great civil lawyers, but also interacting with them in the beginning of my academic career. In short, I would say that what was most impressive about them both was their huge respect for the law and their unending dedication to the legal doctrine. Their inspiration from and awe towards the law and inner satisfaction stemming from that are things which I will never forget and which, now I realize after so many years, have played a huge role in my shaping as a lawyer. I would like to add to this long list of great figures, the names of professor Mruchkov and especially professor Ognyan Gerdzhikov, who are always a great pleasure to interact with and from whom one can always learn a lot.

Law firm "Bouzeva & Partners" is one of the key organizers and participants in a myriad of events related to popularizing the achievements of the Bulgarian legal doctrine. What is the added value for you?

It is because of the deep respect I have for the great names in the legal field who have given so much to generations of lawyers. Teaching in the Sofia University is another reason for which I feel obliged to support university causes, for instance the renovation of Auditorium 272 which was a remarkable effort on the part of the Law Faculty management, supported also by the whole legal community. This is also the understanding of all team members who have, in the greater part, graduated from our faculty.

Справедливостта

© De Facto Legal

В храма на българското право*

Адв. Валентин Брайков
(www.braykov.com) публикува
текста с негово съгласие.

1. „Който иска да учи право първо трябва да знае откъде произлиза думата Право /ius/. Правото е именувано на Справедливостта /iustitia/... С основание може да ни наричат Жреци на Справедливостта. Защото ние служим на справедливостта и преподаваме знанието за доброто и справедливото, за да различаваме правото от неправото, позволеното от непозволеното и така да се стремим да водим хората към доброто не само чрез страха от наказанието, но също и чрез обещанието за награда. При това, ако не се лъжа, ние искрено се уповаваме на философията, а не само

привидно“.

С тези няколко реда от Улпиан започват Дигестите на Юстиниан от 533 г.н.е. - сборникът на цялото древно римско право. За юриспруденцията те са онова, което е първият стих за Библията: „В начало Бог сътвори небето и земята“. Тези редове ни казват, че божествената искра на правото е справедливостта- онова чувство за

хармония с равновесието във Вселената.

А ето какво предписва Мойсей на първите израилски съдии /Второзаконие 1:16-17/:

16. И дадох заповед на съдиите ви в онова време, като казах: Изслушвайте братята си и

A TEMPLE WITHOUT GOD (notes on the Bulgarian democracy)

Translation from Bulgarian. from www.braykov.com, published in the Bulgarian “Capital Press on 08.12.2014 (NB: Pls note that in Bulgarian language the English words for justice/fairness have just one equivalent for both: “справедливост“.

1. “When a man means to give his attention to law (jus)q he ought

first to know whence the term jus is derived. Now jus is so called from iustitia; in fact, according to the nice definition of Celsus, jus is the art of what is good and fair. 1. Of this art we may deservedly be called the priests; we cherish justice and profess the knowledge of what is good and fair, we separate what is fair from what is unfair, we discriminate

between what is allowed and what is forbidden, we desire to make men good, not only by putting them in fear of penalties, but also by appealing to them through rewards, proceeding, if I am not mistaken, on a real and not on a pretended philosophy”.

With these few lines by Ulpian start Justinian's Digest of 533 AD - the collection of the whole ancient

съдете справедливо
както брата с брат, тъй и неговия
чужденец;
17.в съда не правете разлика между
лицата,
изслушвайте и малък и голям:
не бойте се от лице човешко, поне-
же съдът е дело Божие.

**Допълва го Пророк Исаия /10:1/:
Горко на ония, които създават
несправедливи закони
и пишат жестоки решения.**

Същото с други думи казва и
Христос в Новия Завет /Йоан 5:30/:
**И моят съд е праведен, защото не
търся Моята воля,
а волята на Отца.**

2. С горчива ирония си спомням
партийните атеисти, които
твърдяха, че Христос е несправед-
лив и дори жесток към бедните, со-
чейки следните му думи:

**Защото, който има, нему ще се
даде, а който няма,
от него ще се отнеме и това, що
има.**

/Матей 25:29, Марк 4:25, Лука 8:18/

Те не искаха да разберат този стих
чрез другия:

**Който има две дрехи, нека даде
ономува, който няма;
И който има храна, нека прави**

*Roman law. For the jurisprudence
they are what for the Bible is its
first verse: "In the beginning God
created the heavens and the earth".
These lines tell us that the divine
spark of law is justice- that feeling
for harmony with the balance in
Universe.*

*And this is what Moses prescribes
to Israeli judges /Deuteronomy 1:16-
17/:*

*16. And I charged your judges at
that time:
Hear the disputes between your
brothers and judge fairly,
Whether the case is between brother
Israelites*

*Or between one of them and an
alien.*

*17. Do not show partiality in
judging;*

Hear both small and great alike.

Do not be afraid of any man,

For judgment belongs to God.

Prophet Isaiah adds /10:1/:

*Woe to those who make unjust laws
And to those who issue oppressive
decrees.*

*The same in other words comes
from Christ in the New Testament /
John 5:30/:*

*I judge only as I hear and my
judgment is just,
For I seek not to please myself but*

him who sent me.

*2. I recall with a bitter irony
those communist party atheists who
claimed Christ was unjust and even
cruel to the poor referring to his
words:*

*For everyone who has will be given
more...and*

*Whoever does not have, even what
he has will be taken from him.
/Mathew 25:29, Mark 4:25, Luke
8:18/*

*They did not want to understand
this verse by the other one:*

*The man with two tunics should
share with him who has none,
And the one who has food should do*

същото. /Лука 3:11/

За тези клетници остана скрита светлата евангелска истина, че в любимия им „изобличителен“ цитат Христос говори не за пари, а за Вярa: Който има в сърцето си Вярa, ще му се даде още, а който няма- ще загуби и малкото Вярa, която има. Затова нашият православен кръст започва от челото /словото, разума/, но завършва и остава в сърцето. Затова и Св.Павел в Посланието до Римляни /12:3/ изрично споменава „Вярата, каквато Бог е отмерил всекиму“.

3. Съвестта е другото лице на справедливостта. Съвестта е онзи безпощаден вътрешен глас, който разпознава злото в подчинената му душа - като действащ Страшен Съд. „Ще ви се отворят очите и ще бъдете като богове, знаещи добро и зло“ - Змията към Ева. Съвестта е живият Бог у всеки от нас. Това, че съвестта е еднаква у всички ни доказва, че Бог е един. Без съвест няма справедливост, защото съвестта е компасът на справедливостта. Само чрез съвестта си мога да преценя дали другият е справедлив. Справедливостта носи мир на съвестта. Затова библиейският поздрав „Мир Вам!“ е послание за истина, справедливост и вяра, а не просто за ненасилие. Без тези три блага липсата на насилие не означава мир.

Няма мир в държава със седем милиона население, където се водят към един милион всякакви съдебни дела. Нищо, че оръжията привидно мълчат. Няма как един милион ожесточени частни войни, засягащи най-малко два милиона души, да дават общ публичен мир, особено ако тези частни войни не завършват справедливо. На такава държава не ѝ трябва международна война. В подобна съдебна касапница душата започва да лее словесни куршуми. Евангелистът Матей го е казал неповторимо: И понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстигне любовта./24:12/

Свети Августин пита „Какво е царство без справедливост освен голяма банда разбойници? Не са ли разбойническите банди малки царства?“. У нас Живко Сталев го каза още по-ясно: „Правова държава без справедливост е вид организирана престъпност“.

Справедливостта е светлината в храма на правосъдието, тя е Богът на този храм. Всяка успяла справедливост е една запалена свещ. Обратното означава мрак. Свещеник идва от свещ, а светец- от светя. Ако няма справедливост в закона, как ще я изисквате от съдията? Когато

прилага несправедлив закон съдията се превръща в обикновен платен палач, без значение дали наказва невинни, освобождава виновни или слугува на монополи. Съдебна тога, която служи за параван на злото, изгаря душата и на шивача си и на онзи, който я носи.

Основно понятие на правото е

the same. /Luke 3:11/.

These miserables could not see the shining evangelical truth that in their favorite “exposing” quote Christ speaks not of money but of Faith: He who has Faith in his heart will be given more Faith and he who does not have- will lose even the small Faith he has. That is why our Orthodox cross starts from the forehead (the logos, the mind) but ends up and stays with the heart. That is why St. Paul in his Message to the Romans /12:3/ expressly speaks of: “...the measure of Faith God has given you”.

3. Conscience is the other face of justice. Conscience is that merciless inner voice which recognizes the evil

in its subordinate soul- as an acting Last Judgment. “...Your eyes will be opened and you will be like God knowing good and evil”, speaks the serpent to Eva. Conscience is the living God in each of us. The fact that conscience is the same in all men and women proves that God is one. Without conscience there is no justice because conscience is the compass of justice. Only through my conscience I can judge whether a man is just and fair. Justice brings peace to conscience. That is why the biblical greeting “Peace be with you!” is a message of truth, justice and faith and not simply of non-violence. Without these three goods the absence

of violence does not mean peace.

There is no peace in a country of a seven million population where about one million various court cases are pending. No matter that the weapons are silent. There is no way for one million bitter private wars, concerning at least two million people, to result into a common public peace- especially if these private wars do not end up fairly. That country does not need an international war. In such a judicial butchery the soul starts casting verbal bullets. Mathew the Evangelist has said it uniquely /24:12/: “Because of the increase of wickedness, the love of most will grow cold”.

свободата, възможността нещо сам да избираш съобразно собствената си воля. Божествено откровение е самоуправляващата се свобода, което всъщност е правовата държава.

4. Къде е справедливостта в храма на българското право?

4.1. В българската Конституция тя присъства само в преамбюла:

„...като обявяваме верността си към общочовешките ценности: свобода, мир, хуманизъм, равенство, справедливост и търпимост“.

Преамбюлът обаче не е част от нормативния текст на конституцията, той предхожда самото й заглавие, декларацията

вдъхновение и мотиви, но самият той не е нито принцип, нито правило за поведение.

Второто споменаване е в чл.24 ал.2, където една от основните цели на българската външна политика е „съдействието за установяване на справедлив международен ред“.

Това е също пожелана цел без нормативен характер и то само на международна плоскост, където почти нищо не зависи от нас. Никой не предписва съдействие за справедлив вътрешен ред.

В целия останал текст на конституцията - принципи и конкретни

норми - въобще не се споменава справедливостта като ценностен приоритет. Няма например задължение законите да са справедливи.

4.2. В Гражданския процесуален кодекс, основният закон по който масово правораздават, няма никъде думата справедливост или нейни

St. Augustine asks: “What is a kingdom without justice if not a big gang of robbers? Aren’t robbery gangs small kingdoms”? In Bulgaria prof. Jivko Stalev said it even clearer: “A state of law without justice is a kind of organized crime”.

Justice/fairness is the light in the temple of law, it is the God of that temple. Each successful justice is a burning candle. The contrary means darkness. In Bulgarian language the word “priest” comes from “candle” and “saint”- from “light”. If there is no justice in the law how would you require it from the judge? When a judge applies an unjust law he turns himself into an ordinary paid

executioner no matter whether he punishes the innocent or sets free the guilty or simply serves the monopolies. The judicial toga which is used as a cover of evil shall burn the soul of its tailor and of the one who wears it on.

The basic concept of law is freedom, the possibility to choose something according to your own will. A divine revelation is the self-governing freedom which in fact is the state of law.

4. Where is justice in the temple of Bulgarian law?

4.1. In the Bulgarian Constitution the word “justice” appears only in its preamble:

“...as we declare our loyalty to the universal human values: freedom, peace, humanism, equality, justice and tolerance.”

But the preamble is not a proper part of the Constitution’s legal text, the preamble actually precedes its title and refers to inspiration and reasons but the preamble itself is neither a principle nor a binding rule.

The second reference to justice is in art. 24 s. 2 where one of the basic objectives of the Bulgarian foreign policy is “the contribution to establishing a just international order”. This is simply a desired objective with no legal nature and

производни!

4.3. В Административно-процесуалния кодекс:

Чл.6 ал.1 декларира, че административните органи упражняват правомощията си ...справедливо,

а чл.9 ал.4 добавя, че административният орган и съдът осъществяват процесуално съдействие на страните за законосъобразно и справедливо решаване на въпроса, предмет на производството, вкл. и със споразумение.

Никъде обаче няма и намек, че съдът е длъжен да решава споровете справедливо.

4.4. В Наказателно-процесуалния кодекс само едно от касационните основания /чл.352 ал.1 т.3/ предвижда отмяна на присъдата и решението „когато наложеното наказание е явно несправедливо“. Ако несправедливостта не е явна, отмяна няма.

Освен това, не само наказанието може да е несправедливо, а и цялото конкретно наказателно производство или отделните му части. Справедливостта не е между декларираните принципи на българския наказателен процес.

4.5. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс никъде, по никакъв повод и в никаква връзка не се споменава думата „справедливост“ или нейни производни.

4.6. В Наказателния кодекс никъде, по никакъв повод и в никаква връзка не се споменава думата „справедливост“ или нейни производни.

4.7. В Кодекса на труда чл.1 ал.3 обявява за своя цел „...справедливи... условия за труд“, а чл.128а ал.2 изисква „справедлива характеристика и препоръка“ за работника. В

only on the international field where almost nothing depends on us. Nobody prescribes a contribution for a just internal order.

In all the remaining text of the Constitution – principles, specific rules- there is absolutely no mention of justice as a priority value. For example, there is no commitment to just laws.

4.2. In the Civil Procedure Code, the basic law of popular civil justice, there is no mention of the word justice/fairness or any of its derivatives.

4.3. In the Administrative Procedure Code:

Art.6 s.1 declares that the

administrative bodies should exercise their powers in a just way.

and art. 9 s. 4 adds that the administrative body and the court should provide a procedural assistance to the parties for the lawful and just resolution of the problem that is the subject of the procedure incl. by a settlement.

But there is not even a hint that the court is obliged to decide the disputes in a just way.

4.4. In the Criminal Procedure Code only one of the cassation grounds (art. 352 s.1 p. 3) provides for a repeal of the sentence and/or the decision “when the imposed punishment is evidently unjust”. But

if injustice is not evident there shall be no repeal.

Yet not only the punishment can be unjust but the whole specific criminal procedure or its respective parts.

Justice is not among the declared principles of the Bulgarian criminal procedure.

4.5. In the Tax Procedure Code there is no mention anywhere and in any aspect of the word “justice” or of its derivatives.

4.6. In the Criminal Code there is no mention anywhere and in any aspect of the word “justice” or of its derivatives.

4.7. In the Labor Code art. 1 s.3 declares as its objective “...just and

останалите конкретни и съществени текстове на кодекса не присъства думата „справедливост“.

4.8. В Изборния кодекс чл.189 ал.3 препоръчва на медиите справедли-

во отразяване проявите на кандидатите. И нищо друго справедливо!

4.9. В Семейния кодекс никъде, по никакъв повод и в никаква връзка не се споменава думата „справед-

ливост“ или нейни производни.

4.10. В Закона за нормативните актове никъде, по никакъв повод и в никаква връзка не се споменава думата „справедливост“ или нейни

fair...conditions for labor” and art.128a s.2 requires “a just reference and recommendation” for the employee. In all other specific and substantial rules of the code there is no mention of the word “justice”.

4.8. In the Elections Code art. 189 s. 3 recommends to the media a fair reporting of the pre-election events of the candidates. And nothing else is to be fair!

4.9. In the Family Code there is no mention anywhere and in any aspect of the word “justice” or of its derivatives.

4.10. In the Law for Normative Acts there is no mention anywhere and in any aspect of the word

“justice” or of its derivatives. There is no requirement for the normative acts to be just/fair.

4.11. In the Law on Obligations and Contracts only art. 52 provides that “A compensation for non-material damages shall be determined by the court by the standards of fairness”. There is no mention of this word in any other provision.

4.12. In the Trade Act the word justice is mentioned marginally only in four peripheral provisions (out of nearly 800) but not in the fundamental principle texts. Only two of them are real legal rules but with very specific hypotheses:

- art. 37 provides for a fair/just

remuneration of the trade agent but only if its usual size cannot be established.

- art. 261b requires a fair/just price for the acquired shares after a company transformation.

- art. 607 declares the fair/just satisfaction of the creditors as the objective of the bankruptcy procedure.

- art. 631 simply duplicates art. 52 of the Law on Obligations and Contracts (above 4.11).

5. The obvious absence of “justice” in these 12 basic Bulgarian laws cannot be an accidental coincidence. Someone’s mysterious hand has systematically and consistently

производни. Въобще няма изискване нормативните актове да са справедливи.

4.11. В Закона за задълженията и договорите само чл.52 повелява „Обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост“.

В нито един друг текст тази дума не присъства.

4.12 В Търговския закон справедливостта е спомената козметично само в четири периферни текста /от близо 800/, но не и в основни принципни норми. Само два от тях са истински правила, но с крайно специфични хипотези:

- чл.37 предвижда справедливо възнаграждение на търговския представител, но само ако обичайният размер не може да се установи.

- чл.261б изисква справедлива цена на придобити акции след преобразуване

- чл.607 декларира справедливото удовлетворяване на кредитори като цел на производството по несъстоятелност

- и чл.631 просто повтаря чл.52 33Д.

5. Очевидното отсъствие на „справедливост“ в тези 12 основни български закони не може да бъде случайно съвпадение. Нечия тайнствена ръка последователно

и методично е „почистила“ българското право от тази божествена искра, с която Улпиан започва Дигестите. Вероятният проблем на тази

ръчица е именно връзката на справедливостта със съвестта като нейн извор. Защото тогава всеки обикновен човек чрез съвестта си може да

“purged” Bulgarian law of this divine spark with which Ulpian starts the Digest. The most likely problem of that purging hand is precisely the link of justice with conscience as its source. It is because every ordinary man through his conscience can assess whether a law or a judicial act are just and to build up hard evaluation criteria. This is extremely unpleasant and absolutely unacceptable to those who want to rule by incomprehensible laws and mystic justice whose “supreme reason” is declared to be by nature inaccessible to the common mortals. Or in simple words, the effort is law and court deeds to be taken out from

the critical radar of values of the ordinary man so that they are not looked into through the only universal and humanly comprehensible window- the fairness. The absence of an express reference to justice in the implemented law shortens the legal rein and increases the cover on the judge's mind switching off his conscience as a possible corrective of the unjust law provision. This is in spite his oath commitment to judge fairly-under art.155 of the Judiciary law. Can a judge adjudicate in line with his oath but against the law?

As a contrast comparison I would refer to provision 1.1. (1) of the UK Civil Procedure Rules (1998):

The overriding objective.

1.1. (1) These Rules are a new procedural code with the overriding objective of enabling the court to deal with the cases justly.

1.2. The court must seek to give effect to the overriding objective when it (a) exercises any power given to it by the Rules; or

(b) Interprets any rule.

And one more reference- the European Convention on Human Rights, ratified by Bulgaria in 1992:

ARTICLE 6 (1)

Right to a fair trial

In the determination of his civil rights and obligations or of any criminal charge against him,

преценява дали законът или съдебният акт са справедливи и да формира за тях неоспорими ценностни критерии. Това е крайно неприятно и абсолютно неприемливо за онези, които искат да управляват чрез непонятни закони и мистично правосъдие, чиито „висш разум“ се обявява изначално недостъпен за простосмъртни. Казано с прости думи, става въпрос законът и правосъдието да се измъкнат от критичния ценностен радар на обикновения човек, за да не бъдат гледани през единствения общочовешки разбираем прозорец- справедливостта. Липсата на изрично спомената справедливост в прилагания закон скъсява нормативната юзда и увеличава капациите върху съзнанието на съдиите, изключвайки съвестта му като коректив на несправедлива нормативна независимост от неговата клетва по чл.155 от Закона за съдебната власт. Може ли съдията да отсъди според клетвата си, но срещу закона?

Като контрастно сравнение бих посочил чл.1.1. ал.1 от Гражданския Процесуален Закон на Великобритания /1998/:

„Тези Правила са нов процесуален кодекс с върховната цел да осигурят на съда възможност да раз-

глежда делата справедливо.“
И веднага след това в чл.1.2.:
„Съдът е длъжен да осъществява върховната цел, когато /а/упражнява всякаква власт, дадена му от този кодекс или
/б/тълкува всяка норма“.

И още едно позоваване - на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, по която България е страна:

„Право на справедлив съдебен процес.

Чл.6.1. Всяко лице при определяне на неговите граждански права и задължения или при наличието на каквото и да е наказателно обвинение срещу него има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона.“ (Този текст с едно кратко изречение е възпроизведен в чл.7 ал.1 на Закона за съдебната власт).

Само тези два цитата стигат, за да докажат, че справедливостта е абсолютен ценностен императив на правото, което налага изричното й присъствие в принципни правни норми на най-важните закони. Справедливостта не се подразбира за да съществува тя трябва да бъде

казана изрично, ясно и високо- като истината.

Въпросът за справедливостта в правото е въпрос за неговия идеал и цел, защото „Целта е творецът на правото“ - според Йеринг. В предсмъртните си месеци Живко Сталев твърдеше, че „Нашето право е болно право, защото няма цел“. Идеалът за справедливост е божеството в правосъдния храм, без него той остава храм без бог, а правото ни- безбожно право. Интересите на хазната не могат да са този висш ценностен идеал, а само примитивен идол. С такъв идол ще си останем вечни номади към цивилизацията.

Проявата на справедливост е израз и на любовта към ближния. Не може да бъде справедлив към другия онзи, който го мрази. Наскоро имах удоволствието да се запозная с американски съдия, който преди това бил пастор, но решил да стане съдия, за да прилага сам справедливост в живота, а не само да я проповядва. У нас има ли съдия, който да е станал свещеник?

6. До какво доведе пренебрежението към справедливостта в българското право и правосъдие?

Преди всичко това пренебрежение отчужди българина от тях. Те не са неговият закон и неговият съд. Той се крие, избягва ги и не разчита

everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law.

(This text has been duplicated by a concise sentence in art.7 s.1 of the Bg Judiciary law).

Only these two quotes are enough to prove that justice is an absolute priority among the values of law which requires its express presence in the principle provisions of the basic laws. Justice is not implied- in order to exist justice must be stated expressly, clearly and loudly- like the truth itself.

The question of justice in law

is a question of its ideal and of its objective because “The objective is the creator of law”- according to Jhering. In his last months prof. Jivko Stalev claimed: “Our law is sick because it has no objective”. The ideal for justice is the deity in the temple of court for without justice that temple remains without a God and our law- a godless law. The interests of the treasury cannot be that supreme ideal but only a primitive idol. With such an idol we shall stay eternal nomads to civilization.

The implementation of justice is an expression of love for the neighbor. One cannot be fair to another man if he hates him. Recently I had

the pleasure of getting to know an American judge who used to be a pastor but decided to become a judge in order to implement justice himself and not only preach it. Is there a Bulgarian judge who has become a priest?

6. What is the result of the disregard to justice/fairness by the Bulgarian law and courts?

First of all this disregard alienated the Bulgarian citizen from them. They are not his law and his court. He hides from them, avoids them, does not rely on them and his security is the one of the game still unspotted by the hunter. His everyday life suggests the simple truth that only

на тях, а сигурността му е тази на не-открития от ловеца дивеч. Ежедне-вието му внушава простата истина, че само силният и богатият е прав. Той е чужд на държавата си, но и тя му е чужда и той няма никакво на-мерение да умира за нея.

В резултат, стремежът към власт не е само известният нагон, а е са-

мият инстинкт за оцеляване, един-ственият изход. Проблемът на бъл-гарското стадо не е евангелската мечта за добър овчар, а това, че поч-ти всяка негова овца мечтае да стане вълк. Поради покварата отгоре тя няма откъде да знае, че спазването на справедливи закони е най-благо-родното участие във властта. Тази

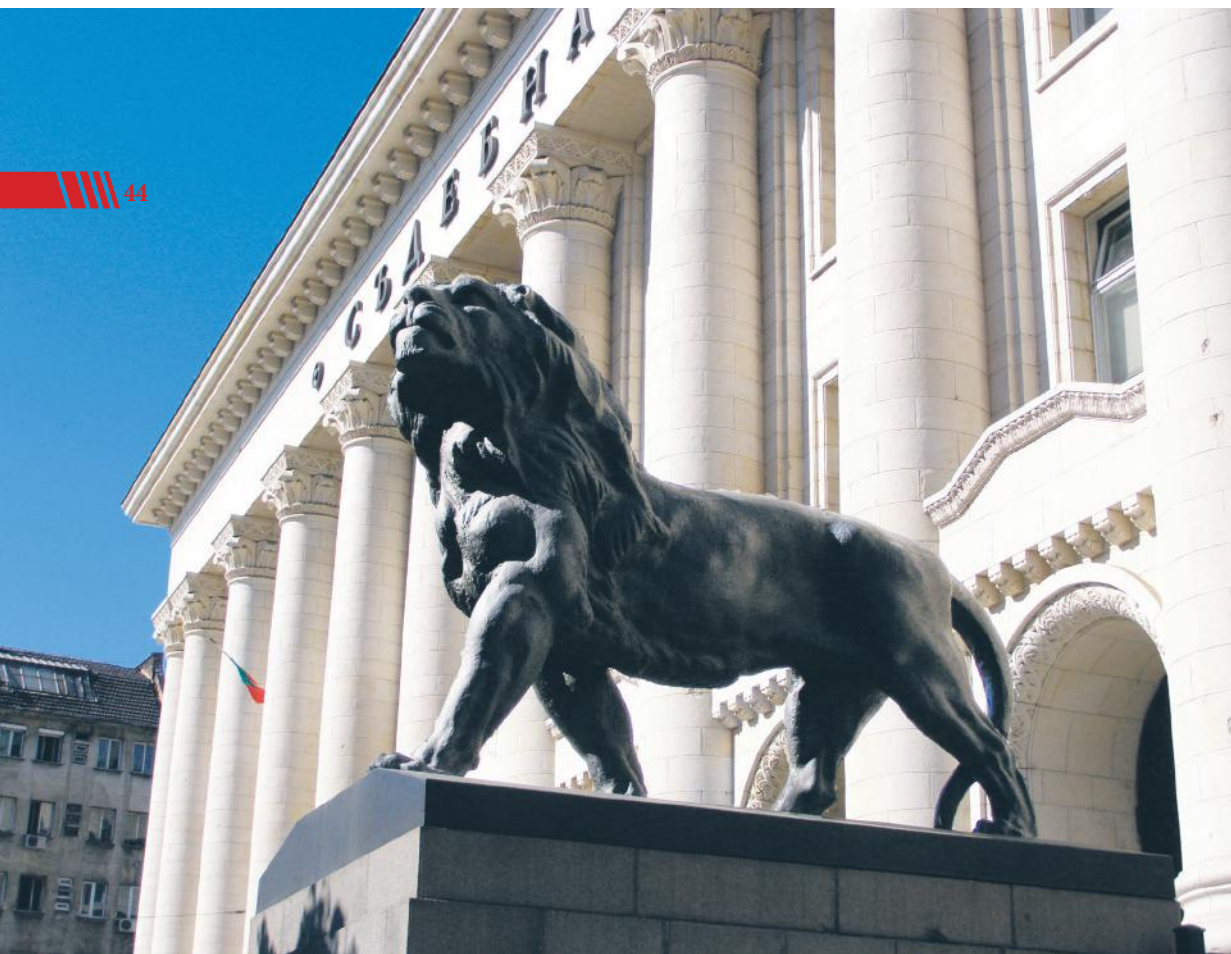
овца дори не забелязва, че надежда-та за власт събира всички, но самата власт разделя всички. И никой не я предупреди, че при продажбата на душа няма обратно изкупуване.

Днешното българско право има три неписани, но железни принци-па:

- -да НЕ ограничава властта,
- -да поддържа НЕси-гурност у обикновения гражданин,
- -да парализира частната собственост и възпътената в нея лична свобода.

В ход е стихийно из-граждане на безправно общество, откъдето оба-че безправните могат да избягат и това е един-ствената спирачка пред тоталитарната похот.

Нормативното слово е кръвта, която цирку-лира между държавните органи и осигурява тях-ното функциониране. Не е нужно да рушиш една институция- из-прати ѝ само зарамена кръв под формата на лош закон. Никаква съ-дебна реформа не може да неутрализира такава

the strong and the rich can be right. He is a stranger to his state but the state is also strange to him and he has absolutely no intention to die for it.

As a result the drive for power is not only the well known passion but it is the real survival instinct, the only exit. The problem of the Bulgarian herd is not the evangelical dream of a good shepherd but the fact that almost each of its sheep dreams of becoming a wolf. Because of the corruption from above it cannot realize that observing just laws is

the noblest participation in power. This sheep does not even notice that the hope for power unites all but power itself disunites all. And no one warned it that the sale of a soul has no buy-back.

Today's Bulgarian law has three unwritten but iron-cast principles:

- NOT to restrict power,
 - to maintain the INsecurity of the ordinary man,
 - to paralyze private ownership and its inherent personal freedom.
- A spontaneous build-up of a lawless*

society is underway but those without rights can easily escape therefrom- which is the only brake to the totalitarian lust.

The words of law is the blood which circulates among the organs of the state body and ensures their functioning. You do not need to destroy an institution- you should only send it contaminated blood in the form of a bad law. No judicial reform can neutralize such a legislative infection. There is no perfect engine which can work with improper fuel or an organism which can survive a constant poison.

законодателна зараза. Няма съвършен двигател, който да работи с негодно гориво и организъм, който да издържа на непрекъснатата отрова. Безкрайното говорене за съдебна реформа отклонява вниманието от истинския източник на заразата-самата политическа власт, която симулира непричастност към създадените от нея нормативен изрод.

Може вече да има разсейки и в съдебната система, но техният тумор не е там.

В нивата на българското право навлязоха бесни глигани, които обръщат от корен отдавна посятото. През последните години сме свидетели на невиждан нормативен разврат, който посяга на хилядолетни европейски правни светини. С обратна сила брутално се отнемат права, придобити чрез класически правни институти по действащи закони. Гледката може да се сравни само със спасителните лодки на Титаник, от които по-силните изритват слаби и безпомощни удавници, за да не се спасят. Режисьорите на този спектакъл чували ли са, че Законът е като библейски Завет/Обещание- една тържествена свещена клетва на държавата към нейния гражданин?

Смях през сълзи са срамните съдебни такси, действащи в България. Най-бедната страна в Европейския

съюз има най-скъпото и недостъпно правосъдие с качество под средното. Никъде в Европа няма 4% държавна такса върху цената на иска и то без абсолютен таван на таксата! Съдът е превърнат в обикновен бирник.

Една от най-старите държави в Европа с неизчислими хилядолетни културни съкровища вече 20 години е на европейския позорен стълб за лошо право и правосъдие. Защо? Да няма някакво проклетие или магия над нас? Забелязвате ли, че вече ни третираят като забременяла слагиня, на която никога нищо не е обещавал? И че говорят за територията ни все едно не е наша!? А националният химн на България започва с думата „Горда...“.

За повечето български управници през последните две десетилетия важи казаното от Св.Павел (Послание до Римляни 1:22) :

„Наричайки себе си мъдри, те обезумяха.“

Но не всички са патологични крадци и професионални предатели.

7. Милеещите чедра на Майка България първо трябва да спрат груповото ѝ изнасилване от глутницата вълци. Държавата започва и завършва със справедливостта. Да

The endless speech of a judicial reform diverts the attention from the real source of infection- the political power itself which pretends having nothing to do with the legal degenerate it created. There might be already metastases in the judicial system too but the actual tumor is not there.

Mad wild bores entered the field of Bulgarian law and turn up by the root what has been planted long ago. In recent years we witness unseen legal lechery which does not spare millennium old European legal shrines. By a retrospective relevance are brutally invalidated rights which

have been properly acquired within classical legal institutes under validly acting laws. This sight can only be compared with the Titanic life boats where the stronger kick out the weak and the helpless so that the latter sink and drown. The producers of this show may have not heard that the Law is like a biblical Testament/ Promise - a solemn and sacred oath by the state to its citizens.

Laughing through tears are the shameful court fees in Bulgaria. The poorest EU country has the most expensive and least accessible courts and below the average quality. There is nowhere in Europe court fees of

4% over the claimed sum without a maximum cap on that fee! The court has been turned into an ordinary fiscal cashier.

One of the oldest states in Europe with incalculable millennia old cultural treasures has been for 20 years on the European pillar of shame for bad laws and bad justice. Why? Is there a curse or an evil magic on us? Do you notice that some foreigners already treat us like a pregnant maid to whom nobody has promised anything? And that they speak of our territory as if it is not ours? Yet our national anthem starts with the word "Proud...".

върнем Бога в Храма, да стане справедливостта полярна звезда на българското право и да освети пътя ни за изход от блатото. Първата крачка е да пожелаем това. Вижте как го е казал Цицерон преди 2000 години:

„А видовете несправедливост са два: единия проявяват причиняващите я, а другия - онези, които, макар и да могат, не спасяват пострадалите от нея. Защото...който не защити пострадалия и не се противопостави на неправдата, ако може, е толкова виновен, колкото ако бе

изоставил родителите си, приятелите си или отечеството“

Няма справедливост без религия, защото религията е адаптирана философия, а философията е религия на мъдростта. И защото справедливостта минава през съвестта - божественият храм у всеки от нас. Онова чувство за хармония с равновесието във Вселената. За това няма нищо странно търсещият справедливост да поглежда нагоре. „Велико усилие е пътят към небето - това е едно завръщане“, казва Луций Сене-

ка, философът на Нерон.

Казаното до тук е един опит да постигнем душевен мир - всеки от нас и всички заедно. Нищо обаче не може да се сравни с откровението на немския философ Имануел Кант (1724-1804), също вперил очи нагоре:

„Две неща изпълват душата с все по-ново и нарастващо вдъхновение и благоговение: Звездното небе над мен и нравственият закон вътре в мен.“

* Заглавие на DFL

For most Bulgarian rulers in the last two decade are valid St. Paul's words (Romans 1:22):

„Although they claimed to be wise, they became fools.“

But not all of them are pathological thieves and professional traitors.

7. The caring children of Mother Bulgaria must first stop her group rape by the gang of wolves. The state starts and ends with justice. Let us return God to the Temple and let justice be the Northern star of Bulgarian law to light our way out of the marsh. The first step is to desire it. Look at how Cicero (On Duties VII:24) has said it more than 2000 years ago:

„There are two kinds of injustice- the one on the part of those who inflict wrong, the other on the part of those who, when they can, do not shield from wrong those upon whom it is being inflicted...For he who does not prevent or oppose wrong, if he can, is just as guilty of wrong as if he deserted his parents or his friends or his country.“

There is no justice without religion because religion is an adapted philosophy while philosophy is the religion of wisdom. And because justice passes through conscience- the divine temple in each of us (that feeling of harmony with the balance in Universe). Hence it is not strange

if he who seeks justice looks up in the sky. „A great effort is the path to heaven - it is like going home“, says Lucius Seneca, Nero's philosopher.

This writing is an attempt to achieve spiritual peace- for each of us and for all of us together. Yet nothing can be compared with the revelation of the German philosopher Immanuel Kant (1724-1804)- with his eyes also in the above:

„Two things fill up my soul with a reviving

and ever growing admiration and reverence:

the starry sky above me and the moral law within me.“

Christmas

Valentin Braykov

Братята адв. Стефан и Виктор Гугушеви
The two brother – Stefan and Victor Gugushevi

Впечатляващ юбилей на българска кантора

Адвокатско дружество „Гугушев и партньори“ закръгли 10 години от създаването си и отбеляза своя юбилей с пишно тържество. То се отличаваше със своя мащаб, стил и елегантен замисъл. Домакините посрещаха своите гости с коктейл, в зала-предверие, където на

подходящ фон се правеха снимки за спомен. След това започнаха поредица от изненади за близо 400-те гости, клиенти, приятели, партньори и колеги. Преобразена до неузнаваемост беше зала „София“, на хотел „Маринела“. Явно домакините са искали да имат едно от най-

емблематичните корпоративни събития през 2016-та. Затова и атмосферата смесваше елементи от корпоративната идентичност на адвокатската кантора и нейната кратка история. Представянето на адвокатското дружество и неговите постижения бяха поднесени чрез пред-

An impressive anniversary of a bulgarian law firm

Gugushev & Partners Law Office marked its 10th jubilee anniversary with a lavish celebration. The event was distinguished by its scale, style and elegant design. The hosts welcomed their guests with exquisite cocktails, while taking photos with them to capture the moment. Then a series of surprises followed for

nearly 400 people, clients, friends, partners and colleagues. Hall „Sofia“ was transformed beyond recognition with an elite style. It seemed like the hosts wanted to have one of the most iconic corporate events for 2016 and thus, the atmosphere contained both elements of the corporate identity

of the firm and its brief history. The presentation of the law firm and its achievements were presented by pre-shot film episodes. Stefan Gugushev – the Managing partner, took the role of the virtual presenter where he introduced the company's history for the past 10 years along with the greatest achievements,

Получаване на награда „Кантора за годината“/ Receiving the award “Law company of the year”

варително заснети филмови епизоди, които се представяха на огромна видео стена. Управляващият съдружник адвокат Стефан Гугушев влезе в ролята на виртуален водещ, като в кратки филмови епизоди преве-

де гостите си през историята на компанията си за последните 10 години и най-големите постижения, сред които и наградата „Кантора на годината“ за 2015 година.

Големите адвокатски канто-

ри обикновено не предпочитат да навлизат в подробности за всички свои казуси и за ключовите си клиенти. Листата на гостите сама по себе си беше показателна. Сред присъстващите се открояваха адв. Петър Китанов (председател на Софийска адвокатска колегия), г-н Васил Симов (изпълнителен директор на Българо – Американска Кредитна Банка и собственик на Българска стокова борса), продуцентите Андрей Арнаудов и Нико Тупарев, Ветко и

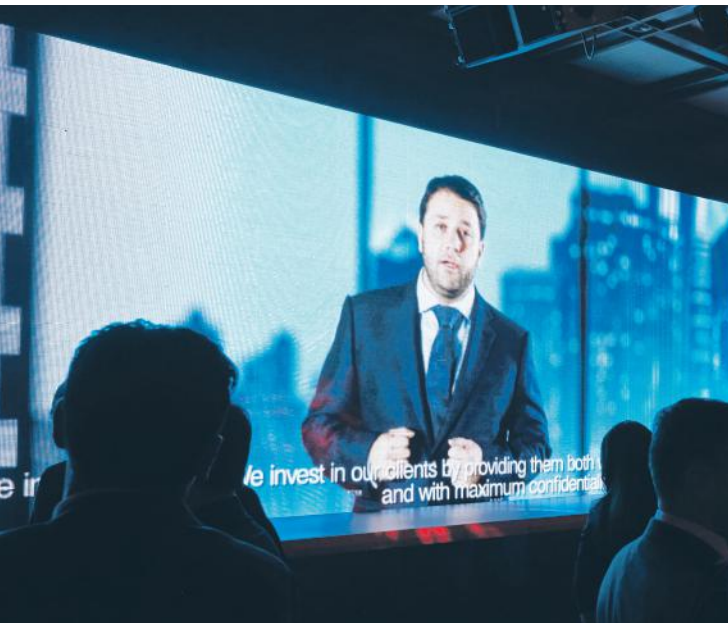
Част от екипът на Адвокатско дружество „Гугушев и партньори“ / Part of the team of Gugushev and Partners Law Office

including the award „Law Firm of the Year“ for 2015.

Large law firms usually do not prefer to give out details of all their cases, as well as key clients, but the guest list spoke for itself. Among the special guests were as Peter Kitanov

(law attorney and chairman of the Sofia Bar Association), Vasil Simov (CEO of Bulgarian American Credit Bank and owner of Bulgarian Stock Exchange), producers – Andrey Arnaudev and Niko Tuparev, Vetko and Marinela Arabadzhievi, Erik

and Mariya Tepelikian (owners of Chopard Boutique), Peter Mandjoukov, Boriskav Malinov, owner of Nord holding), Vesela Ilieva (owner of Unique Estates), Lubomir Minchev (owner of Telelink), Vasil Terziev (founder of Telerik), Andon Tushev (founder of Tal Engineering and Four Friends winery), Dimitar Dinev (Representative of Dinevi Group), Ms. Nina Nikol Hamilton, Georgi Yanev (CEO of Otis), Orlin Aleksandrov (Financial Director of Siemens), Alexander Alexandrov (Director of Steel Pernik), Diana Miteva (Executive Director of DSK). Many of the foreign customers, partners and colleagues of the hosts from England, Italy, Turkey, Russia,

Адв. Стефан Гугушев / Stefan Gugushev

Маринела Арабаджиеви, Ерик и Мария Тепеликян (собственици на Бутик „Chopard), г-н Петър Манджуков, Борислав Малинов (собственик на „Норд Холдинг“), Весела Илиева (собственик на „Юник Истейтс“), Любомир Минчев (собственик на „Телелинк“), Васил Терзиев (основател на „Телерик“), Андон Тушев (основател на „Тал Инженеринг“ и винарска изба „Four Friends“), Димитър Динев (представител на „Диневи Груп“), г-ца Нина – Никол Хамилтън,

Георги Янев, (изпълнителен директор на Otis), Орлин Александров (финансов директор на Siemens), Александър Александров (директор на Стомана Перник), Диана Митева (изпълнителен директор на ДСК) и други. В залата присъстваха и много чужденци от Англия, Италия, Турция, Русия, САЩ и Франция – клиенти, партньори и колеги на домакините.

За доброто настроение на всички гости, домакините бяха подбрали изискана храна и ху-

бави питиета. За забавлението на присъстващите бе подготвена специална програма, която включваше изпълнения на дамската група „КвартетЪТ“, Пейо и неговата банда от Камино, легендата на българската поп музика Васил Найденов, както и специално поканената от чужбина световна звезда Lariss. Докато гостите и приятелите се наслаждаваха на програмата за вечерта, изпълнителят Део бе в ролята на барман, след което поднесе на всички присъстващи

Изискано поднесена музикална атмосфера / Exquisitely presented musical atmosphere

the guests, the hosts had carefully selected fine food and drinks. A special program was prepared for the entertainment of the attendees, that included performances by the ladies group „Quartet“, Peyo and his gang of Camino, the legend of Bulgarian pop music Vasil Naidenov, and a specially invited international star from overseas, Lariss. While everyone enjoyed the evening, the singer Deo showed his skills as a bartender, and later presented a freestyle song piece, dedicated to the

USA and France were also invited, and were impressed by the scale of

the event.

To assure the good mood of

the event.

едно фристайл парче, посветено на празника.

За читателите на De Facto Legal адвокат Стефан Гугушев припомни, че неговата кантора освен с големи клиенти предоставя и про боно защита по казуси, като обикновено поема и разходите свързани със заплащането на държавни такси и отсъдени суми. Той напомни, че по редица проекти са работили съвместно с други водещи кантори, за подкрепа на чувството за толерантност и зачитане на труда на колегите, създава удоволствие в екипна работа. Не случайно един от критериите за класация в международните правни класации е именно оценката за работата на колегите от другите кантори, което е много важен елемент. „Смятам,

Една от многобройните изненади на вечерта – Васил Найденов
One of the many surprises for the night – Vasil Naidenov

че в България има редица добри адвокатски кантори и независимо, че сме конкуренти, аз искрено се радвам за постиже-

нията на всяка една от тях и им желая успехи през новата 2017-та. Както и на всички мои колеги и приятели.“

Адв. Стефан Гугушев и част от екипа на Адвокатско дружество „Гугушев и партньори“
Stefan Gugusheva and part of the team of Gugushev and Partners Law Office

celebration.

For the readers of De Facto Legal lawyer Stephen Gugushev reminded that his law office not only works with majour clients but also provides pro bono protection cases, while it usually bears the costs related to the payment of state fees and awarded amounts. He pointed out

the collaboration with other leading law firms on a number of projects, to support a sense of tolerance and respect for the work of colleagues and to create a pleasant teamwork atmosphere. That is why one of the criteria for ranking in international legal rankings is precisely assessing the work of colleagues from other

law firms, which is a very important element. „I think that in Bulgaria there are a number of good law firms and even though we are competitors, I am sincerely happy about the achievements of each of them and wish them success in the new 2017th, as well as to all my colleagues and friends“.

Освен с абонамент в редакцията, вече може да си гарантирате спокойствие през цялата година

Каталожен номер: **428**

Директен абонамент през
<http://www.dobipress.bg/search.php>

в интернет

Тематика: **ЮРИДИЧЕСКИ ИЗДАНИЯ И УСЛОВИЯ НА ТРУД**

Тип на издание: списание

Каталожен номер: 428

Брой издания в година: 10

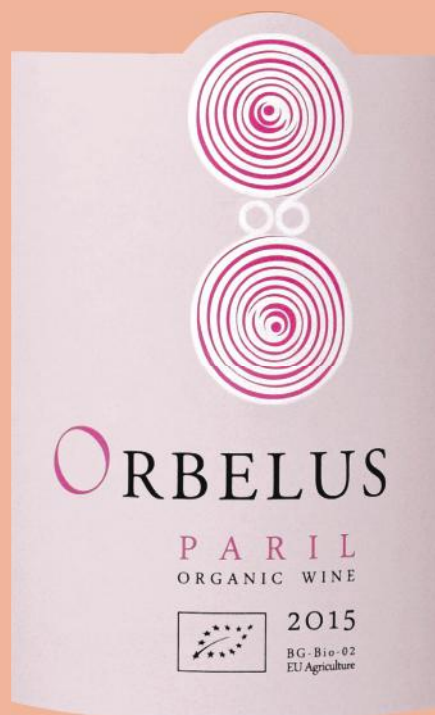
Българско издание: Да

ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ: Двуетично правно списание с варианти на български и на английски език. Създадено за да бъде в помощ на магистрите, адвокатите, бизнеса и обществото. За една година ще получите 10 броя от списанието, код за онлайн платформата на de facto legal плюс достъп до авторския архив; Абонатите ползват преференциални условия за сайта с банер за представяне на свой адвокатски профил или предпочитан фирмен профил.

Куриерската мрежа на Доби прес покрива следните градове: София, Благоевград, Бургас, Варна, Велико Търново, Добрич, Карлово, Ловеч, Пазарджик, Панагюрище, Перник, Плевен, Пловдив, Русе, Стара Загора, Хасково, Шумен, Ямбол.

За абонamenti извън тези градове, доставките се извършват до три работни дни и се начисляват пощенски разходи.

контурите на финеса

Биовинарна Орбелус АД
ул. Лайош Кошут 39
София 1606, България
тел.: 02 951 54 95
факс: 029 52 24 38
e-mail: office@orbelus-bg.com